KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXV
Číslo 3
12 Kč
BŘEZEN 2024

DIVADELNÍ KOJETÍN A JEHO JUBILEJNÍ 30. ROČNÍK

I letošní březen v Kojetíně bude zasvěcen divadlu. Letošní přehlídka amatérských souborů je výjimečná tím, že oslavíme její třicetileté výročí. Za období třiceti let se vystřídalo na kojetínských prknech, která znamenají svět, několik desítek divadelních souborů se stovkami inscenací, v nichž zazářilo více jak tisíc herců, kteří se zapsali více, či méně do srdcí diváků.

Také letos jsme si pro návštěvníky tohoto festivalu připravili pestrou paletu divadelních představení, jež mohou navštívit od středy 6. března do neděle 10. března 2024. Diváci mohou zhlédnout více jak desítku inscenací různého žánru a charakteru. O kulturní zážitek nebude ochuzena ani mladá a dospívající generace, tu obveselí Trojlístek pohádek a pohádka S čerty nejsou žádné žerty.

Bonusem 30. ročníku přehlídky amatérských souborů bude také výstava v prostorách vestibulu Sokolovny, která nás seznámí s dávnou i nedávnou historií tohoto festivalu. Na herce i diváky se také těší již osvědčený lektorský sbor ve složení Petra Richter Kohutová, Vladimír Altán Mátl a Vladimír Fekar.

Proto přijďte navštívit a oslavit s námi jubilejní ročník Divadelního Kojetína, neb jak kdysi pravil Učitel národů: „Všichni na jednom divadle velikého světa stojíme, a cokoliv se tu koná, všech se týče, celé lidské pokolení jest z jedné krve, jedna rodina, jeden dům.“ *-miza-*

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada města Kojetína se na své 36. schůzi, konané dne 14. února 2024, zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- schválila uzavření „smlouvy o editorství při prvotním naplnění Digitální technické mapy Olomouckého kraje“. Smlouva je uzavírána mezi Městem Kojetín a Olomouckým krajem,

- schválila udělení plné moci zmocněnci Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, k uzavření smlouvy o centralizovaném zadávání veřejných zakázek,

- schválila udělení plné moci zmocněnci Centrum pro regionální rozvoj České republiky, k tomu, aby v rámci subkomponenty Národního plánu obnovy 1.6.1 – Zavedení nového stavebního zákona do praxe, činilo veškerá právní jednání v souvislosti s financováním 3 standardizovaných balíčků IT ve 2. výzvě „IT vybavení pro stavební úřady“,

- schválila uzavření příkazní smlouvy na administraci dotace k investiční akci „Naučná stezka II. a lávka přes Mlýnský náhon v Kojetíně“. Smlouva je uzavírána mezi objednatelem Městem Kojetín a administrátorem, společností GHC regio s. r. o., za nabídkovou cenu 75.000 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- schválila zadání stavebních prací na základě vertikální spolupráce (zadání zakázky společnosti, jejímž je zadavatel 100% vlastníkem), dle §. 22, zák. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek,

- schválila uzavření smlouvy o dílo k projektu „Předlažba nádvoří v areálu Sokolovny v Kojetíně“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 751.460,47 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- schválila uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Dodávka a montáž nábytku pro zubní ordinaci v Kojetíně“ mezi objednatelem Městem Kojetín a dodavatelem Liborem Šulákem, 750 02 Přerov, za nabídkovou cenu 348.760 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- schválila zplnomocnění společnosti NELL PROJEKT s. r. o., k provádění všech nezbytných úkonů v rámci přípravy realizace investičních akcí „Oprava chodníků v ul. Tyršova, Kojetín“, a to zejména ke komunikaci s příslušnými úřady a orgány veřejné správy,

- schválila výběr dodavatele pro veřejnou zakázku „Trafostanice k projektu Zastřešená ledová plocha Kojetín“,

- schválila uzavření smlouvy o dílo k akci „Trafostanice UK 3030 k projektu Zastřešená ledová plocha Kojetín“. Smlouva je uzavírána mezi objednatelem Městem Kojetín a dodavatelem SIGNALBAU a. s., za nabídkovou cenu 1,598.400 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- schválila zplnomocnění Ing. Michala Pospíšila, 752 01 Kojetín, k provádění všech nezbytných úkonů v rámci přípravy realizace investičních akcí „Dětské hřiště Sever, Kojetín“, „Víceúčelové hřiště – Palackého park, Kojetín“ a to zejména ke komunikaci s příslušnými úřady a orgány veřejné správy,

- schválila předložený návrh na „Standardy prvků soustavy veřejného osvětlení města Kojetín“,

- schválila zadávací dokumentaci k výběrovému řízení na dodavatele „Rekonstrukce VO Kojetín – energetické úspory, NPO 2024“,

- vzala na vědomí zprávu o vyřizování stížností a petic v roce 2023.

INFORMACE PRO OBČANY

Informace pro občany k poplatku za komunální odpady v roce 2024

Pro rok 2024 byla stanovena sazba poplatku za obecní systém odpadového hospodářství ve výši 590 Kč za poplatníka.

Sníženou sazbu 390 Kč bude platit poplatník, který:

- dosáhne v příslušném kalendářním roce 65 a více let,
- v příslušném kalendářním roce dosáhne maximálně 12 let věku
- je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P (nutno doložit).

Splatnost poplatku je k 30. 6. 2024. Více informací viz Obecně závazná vyhláška 02/2023.

Markéta Calabová, tel. 581277462, 602664424, e-mail.: m.calabova@radnice.kojetin.cz

Starosta města Kojetína zve na zasedání

ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

které se uskuteční v úterý 26. března 2024 od 16 hodin

v sále Vzdělávacího a informačního centra Kojetín, Masarykovo náměstí 8.

Leoš Ptáček, starosta

SK KOJETÍN

Sportovní klub SK Kojetín 2016, z. s. hledá

PROVOZOVATELE BUFETU NA SOKOLSKÉ ZAHRADĚ

pro dlouhodobou spolupráci.

Kontakt: Leoš Ptáček 777 116 200

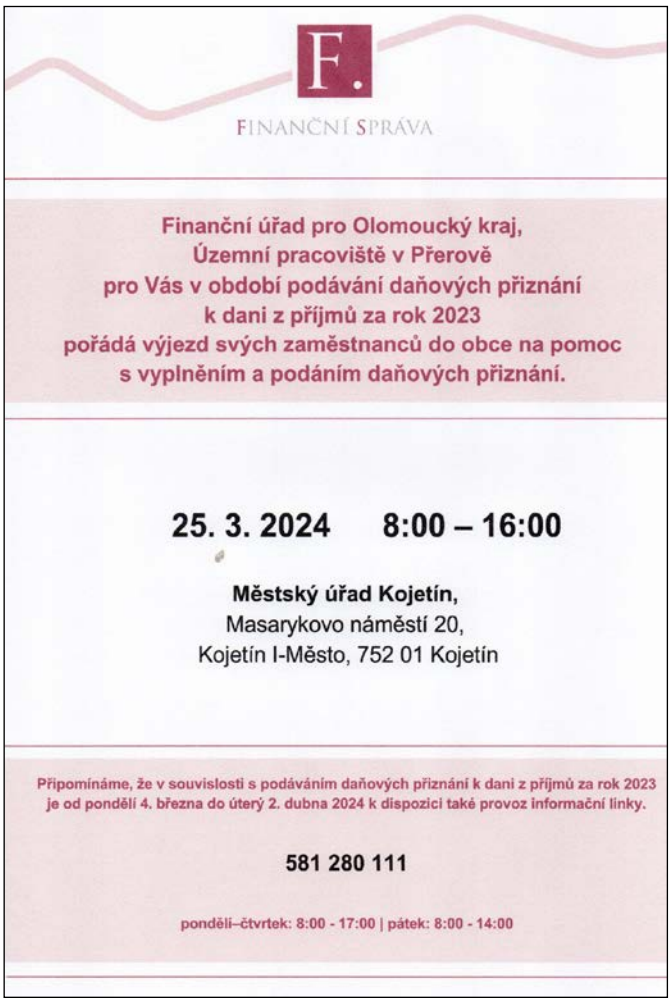

Upozornění na svoz bioodpadu a mobilní sběr nebezpečného odpadu

Pravidelný svoz biologického odpadu bude zajištěn **od 4. března 2024.** I nadále však můžete vozit bioodpad na Sběrný dvůr, kompostovat jej nebo využívat kombinovaný způsob sběru a využití.

V pátek a sobotu 5. a 6. dubna 2024 bude zajištěn svoz velkoobjemového a biologického odpadu.

Ve čtvrtek 25. dubna 2024 proběhne mobilní sběr nebezpečného odpadu vozidly společnosti BIOPAS, Kroměříž spol. s r.o.
Stanoviště kontejnerů budou uvedeny na letácích distribuovaných do poštovních schránek, v bytových domech uvedených na nástěnkách (vývěskách) nebo informace naleznete na webu Města Kojetín.

Ukliďme Česko – ukliďme Kojetín, Popůvky a Kovalovice proběhne **v sobotu 13. dubna 2024**, sraz bude na Masarykově náměstí v 9.00 hodin, ukončení tradičně v kojetínské loděnici.

UPOZORNĚNÍ
Pro likvidaci odpadů, které vám vzniknou při úklidu vašich domů a zahrádek, můžete využít služeb **Sběrného dvora v Družstevní ulici v Kojetíně.**

PROVOZNÍ DOBA

Úterý	13–17 hodin
Středa–pátek	8.30–12.30 13–17 hodin
Sobota	8–12 hodin

Eliška Izsová

KOJETÍN POD LUPOU

Město modernizuje byty pro seniory

V Kojetíně máme čtyři domy s pečovatelskou službou běžně zvané místními „pečovateláky“, které slouží zejména seniorům. První z nich na náměstí Dr. E. Beneše s 27 malometrážními byty byl uveden do provozu v roce 1984, což je letos čtyřicet let. Další v roce 1987 vznikl na sídlišti Sever v ulici Jana Peštuky v podobě panelového domu s 39 byty. Třetí v pořadí byl od roku 1997 pečovatelák na ulici Stanislava Masára s patnácti byty. Poslední DPS byl otevřen na ulici 6. května, kdy slavnostního otevření 23. června 2000 byl přítomen evropský komisař Günter Verheugen spolu se senátorem Janem Kavanem. Kapacita je čtrnáct bytů a jeden krizový byt.
Za tu dobu se v bytech vystřídala řada nájemníků a vybavení bytů pomalu a jistě stárne. Protože město má zájem, aby senioři prožili v příjemném prostředí roky strávené v DPS,

tak po uvolnění bytu přistupuje k modernizaci bytů dle nových norem. Provedením stavebních úprav dochází k obnově a současně k zajištění možnosti plně bezbariérového užívání bytu. Důvodem plánované rekonstrukce je především nevyhovující technický stav starých vnitřních rozvodů, kde je velká míra opotřebení veškerých interiérových prvků. V rámci uvedených investic jsou provedeny zejména výměny podlahových krytin, nové omítky, elektroinstalace, záměna vany za prostornější sprchový kout a výměny ostatních zařizovacích předmětů. Sociální zařízení je obloženo novými keramickými obklady a dlažbou. Po dokončení prací jsou provedeny nové výmalby a nátěry. Po dokončení jsou provedeny revize nových elektrorozvodů.

V roce 2023 byly takto modernizovány celkem čtyři byty (dva na Dr. E. Beneše, dva na J. Peštuky) v celkové výši nákladů 2,039.798 Kč včetně DPH. Rekonstrukce provádí Technis Kojetín. I v letošním roce probíhají práce ve dvou bytech DPS Dr. E. Beneše a plánují se další minimálně ve stejném objemu jako v loňském roce. Zájemců o pobyt v DPS je stálý a kapacita se soustavně naplňuje.

Jaroslav Bělka

Kácení je součástí péče o zeleň a také o bezpečnost okolí

Není to tak dávno, kdy se Kojetínem prohnala vichřice, která po sobě zanechala doslova spoušť. V noci z 27. na 28. srpna 2023 vyvrátila celé stromy nebo ulámala větve zejména v ulicích Sv. Čecha, Tyršova, Nová, Tržní, Přerovská, ve Špalíru, okolí rybníka Na Hrázi, kolem Moravy na levém břehu od mostu dr. Šíleného po silniční most a také v parcích zejména na náměstí Svobody a Republiky.

Zejména na sídlišti Jih popadaly vzrostlé jehličnany i s kořeny. Ukázalo se, že podloží je často stavební suť. Vysázeny byly většinou živelně spolu s výstavbou domů. Proto se rozhodlo, že budou kácet stromy, které by mohly ohrozit majetek či lidi, kteří se pohybují pod nimi. Dále kácení navrhují samotní občané z podobných důvodů. To někdy vyvolá emoce obyvatel domu, protože se zpravidla rozdělí na dvě skupiny, které se spolu dohadují.

Komise životního prostředí pak místním šetřením posoudí oprávněnost kácení. Většinou je pro, ale jsou případy, kdy je zbytečné zdravé stromy kácet. Například při jízdě autem z Tyršové ulice od nádraží si někteří řidiči stěžují na omezený výhled směrem ke gymnáziu kvůli kmeni jerlínu. Komise se obrátila na PČR, která provedla analýzu nehodovosti dané křižovatky. Od roku 2016 se zde staly jen tři nehody z důvodu nedání přednosti v jízdě. Spíše se jedná o nepozornost řidiče. Šetřením na místě pak zjistila, že rozhledové poměry jsou v pořádku. Není proto důvod kácet strom, který s dalšími tvoří pěkné a příjemné prostředí.

Případná doba kácení je omezena na dobu vegetačního klidu od října do března včetně v souladu s ust. § 5 Vyhlášky 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení a stanoví se náhradní výsadba vhodnějších dřevin. Při výstavbě prodejny potravin na Dudíkové ulici bude nahrazeno deset dřevin novou výsadbou patnácti stromů s obvodem kmínku 12–15 cm. V plánu je také revitalizace parku na náměstí Svobody (u hřbitova), kde např. topoly vyžadují kontrolu a údržbu.

Postupně se doplňují dřeviny i v rámci akce Den stromů, která probíhá každoročně na podzim a zapojuje se do ní stále více občanů, zejména rodin s dětmi. Po výsadbě si mohou označit strom visačkou se svým jménem. Výchovou další generace je zaručeno, že vztah k přírodě bude i nadále jednou z priorit.

Jaroslav Bělka

Hasiči získali novou techniku

V Kojetíně v Kroměřížské ulici sídlí v jedné budově požární stanice dva požární sbory. Profesionální hasiči HZS (Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje) a JSDH (Jednotka sboru dobrovolných hasičů), kterou tvoří členové z řad občanů a je zřízena Městem Kojetín. Začátkem roku 2024 se podařilo zkvalitnit vybavení jak krajských, tak i místních hasičů.

Novou čtyřkolku mohou od ledna využívat při zásazích krajští hasiči ze stanice Kojetín. Stroj bude sloužit především při zásazích, kdy je potřeba přepravovat na větší vzdálenosti velké množství vybavení nebo hasičů. Prioritně tedy čtyřkolku využijí při rozsáhlých požárech v lesích či v přírodním prostředí, při odstraňování následků povodní, přívalových dešťů, vichřic nebo bouřek. Její nasazení se předpokládá také při mimořádných událostech v okolí zásobníků zemního plynu Lobodice nebo při rozsáhlých zásazích na území kraje. Čtyřkolku převzali hasiči od soukromého dárce – společnosti OK Group jako poděkování za jejich činnost ve městě a okolí. V současné chvíli disponuje HZS v Olomouckém kraji pěti čtyřkolkami. Dislokované jsou na stanicích Jeseník, Šumperk, Přerov, Hranice a Kojetín. Předání se zúčastnil plk. Miroslav Čoček, ředitel územního odboru Přerov a velitel požární stanice Kojetín npor. Miroslav Charvát.

Zkrátka nepřišli ani místní hasiči. Dne 2. února 2024 byli pozváni zástupci města a SDH Kojetín na slavnostní předání hasičské techniky do Olomouce, kde sídlí krajský HZS. Akce se zúčastnil generální ředitel HZS ČR generálporučík Vladimír Vlček, ředitel HZS Olomouckého kraje, brigádní generál Karel Kolářík, hejtman Olomouckého kraje Josef Suchánek.

Deseti městům a obcím byly předány cisternové automobilové stříkačky a velitelské vozy. Tím se zvýšila akceschopnost a využitelnost jednotek požární ochrany v kraji. Osm obcí si převzalo hydraulická vyprošťovací zařízení, čímž se rozšířil počet jednotek, které budou moci zasahovat u dopravních nehod a zvyšovat tak úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví. Vybavení, které dosud sloužilo u profesionálních hasičů, si převzali starostové obcí a velitelé jednotek sborů dobrovolných hasičů. Velitel zásahové jednotky SDH Kojetín Tomáš Stavinoha převzal hydraulické vysokotlaké zařízení typu LUCAS, které rozšíří portfólio vybavení jednotky. SDH letos slaví 150 let od založení hasičské organizace a za svou práci pro občany si kvalitní pomůcky zaslouží.

Jaroslav Bělka

Výstavba PENNY začala

Je to jedno z nejvíc diskutovaných témat, které zajímá občany Kojetína. Časté dotazy, kdy bude postaveno PENNY? Odpověď začíná mít kontrétnější kontury.

S téměř ročním zpožděním začala 19. února 2024 výstavba nové prodejny PENNY v Dudíkové ulici. A právě před rokem 21. února 2023 schválilo zastupitelstvo majetkové převody a úpravy potřebné pro výstavbu prodejny. Po vydání stavebního povolení se čekalo na přeložky sítí. Stavba se odkládala na neurčito, nyní se již nečeká a začíná akce PENNY. Stavbu bude provádět firma PS Brno, která nás informuje o postupu prací. Jedním z prvních kroků je vybudování parkoviště se sedmnácti parkovacími místy před hernou stolního tenisu. Tím by mělo částečně být umožněno parkování místo parkoviště před stávající samoobsluhou. Současně bude zahájeno vyklizení restaurace Morava a její demolice. Na začátku března Technis Kojetín vykácí dřeviny v prostoru stavby. Tyto dřeviny byly posouzeny a vydáno závazné stanovisko odborem VŽPD Kojetín. Bude zajištěna výsadba patnácti nových stromů s obvodem kmínku 12–15 cm v druhové skladbě slivoň, jeřáb a javor.

Dále bylo vydáno Magistrátem města Přerova: Opatření obecné povahy, dočasný zákaz stání silničních vozidel a stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích: na silnici II/367 ulice Kroměřížská, místní komunikaci ul. Dudíkova, Nová v Kojetíně. Srozumitelně řečeno: vymezuje rozsah stavby a upravuje provoz dopravním značením. Důvodem je zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu v souvislosti s realizací výše uvedené akce, ve výše uvedeném termínu (od 19. února do 31. prosince 2024) a zajištění bezpečnosti manipulačního prostoru pro stavební dělníky (a také veřejnost).

Pokud jdete po Kroměřížské ulici, všimnete si, že zůstal původní chodník od prodejny nábytku až po zadní vjezd za restaurací Morava, což je hranice stavby. Dále stavba obsáhne plochu od stávajícího parkovacího ostrůvku až po odbočku k herně stolního tenisu. Plocha bude zabírána postupně podle postupu prací. V současné době je demolice naplánována na měsíc březen.

Aktuální informace budou na FB a na webu Kojetína.

Jaroslav Bělka, foto z dronu Mates Kojetín

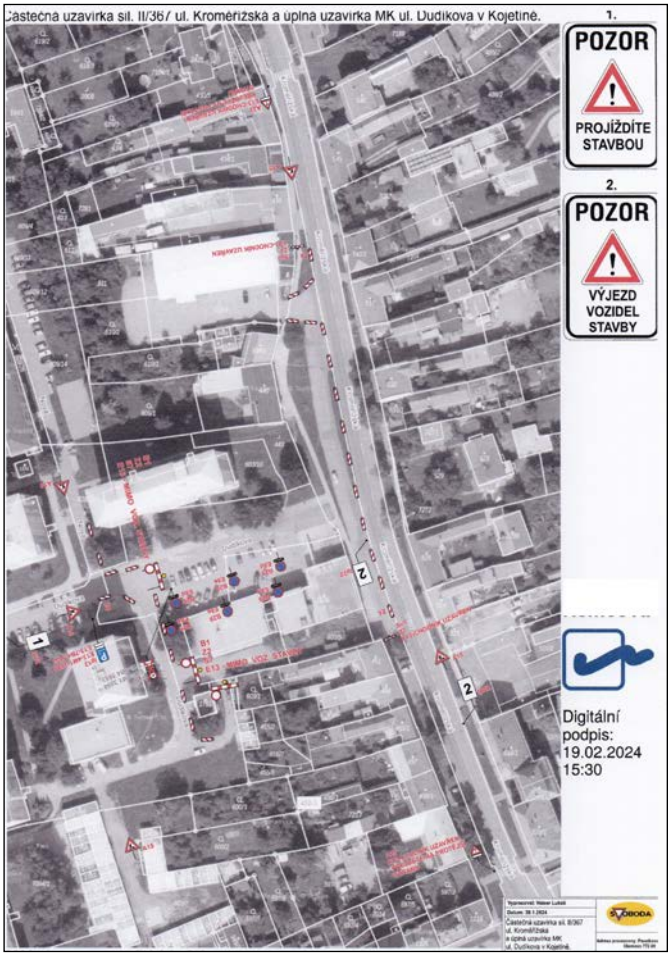

Povodně a jak na ně?

Kojetín od počátků trápily požáry a povodně, které způsobují dva neslučitelné živly – oheň a voda. Z historie Kojetína: 1602 – Kojetín vyhořel, 1714 – velký požár v Kojetíně, 1919 – vyhořel mlýn, 9. 8. 1995 – požár kojetínské radnice. O povodních, které se často opakovaly, je zmínka o té zásadní v červenci roku 1997. Naposledy velká voda v Kojetíně byla na podzim v říjnu 2020, která zaplavila stadion, střelnici a loděnici.

Ale není to jen voda, která se rozlila z řeky Moravy. Po přívalových deštích zahrozí i bleskové povodně z polí nad železniční tratí do Tovačova nebo nedostatečná kapacita kanalizace ve městě naposledy v roce 2019. Město musí „oprášit“ nerealizovaný projekt poldru nad Tovačovkou.

Jak šla léta, tak lidé byli úspěšnější v boji se živly, jak technikou tak i organizací činností. Ubylo fatálních požárů. A postupně se daří eliminovat následky povodní výstavbou protipovodňových staveb. Jednou z nich je uzavíratelný propustek na pravém břehu Moravy (kousek za ukončením stávající cyklostezky směr Uhřičice), který zamezuje zpětnému vzdutí vody do vodoteče zvané Grecht, a zvyšuje tak ochranu Kojetína zejména lokality Stružní a obce Uhřičice. Byl vybudován v roce 2010 Povodím Moravy s. p. Další stavbou je v ulici Přerovská, resp. dole na Tržním náměstí na pravém břehu Mlýnského náhonu, odlehčovací komora, kterou provozuje VaK. Chrání kanalizační potrubí a čistírnu odpadních vod před přívalovým deštěm. Odlehčovací komora je vedle obslužného domku v podzemí. Podobné zařízení je u Hané před mostem vpravo od silnice na Popůvky-Křenovice. Také povodňová zídka za stadionem brání rozlivu.

Organizací povodňové ochrany je pověřena povodňová komise Kojetína, jejíž předsedou je starosta. Členové jsou zástupci všech důležitých složek, mimo radnici je to Policie ČR, krajští hasiči požární stanice Kojetín i místní JSDH, městská policie, Technis a Povodí Moravy. Komise se řídí Povodňovým plánem pro město Kojetín. Ten obsahuje způsob zajištění včasných a spolehlivých informací o vývoji povodně, možnosti ovlivnění odtokového režimu, dále obsahuje způsob zajištění včasné aktivace povodňových orgánů, zabezpečení hlásné a hlídkové činnosti a ochrany objektů a osob. Také stanoví vyhlášení stupňů povodňové aktivity, kdo a co provádí a jaké činnosti. I. SPA – bdělost, II. SPA – pohotovost, III. SPA – ohrožení.

Pro vaši informaci už při I. SPA jsou realizována opatření, která zajišťují hasiči z požární stanice HZS Kojetín. Uzavření propustku do Grechtu u Uhřičic. Uzavření šoupě na Přerovské, které zabraňuje, aby se voda ze Struhy nedostala do ČOVky příkopou za Hönigovou zahradou. Dále utěsní nafukovacím vakem kanalizační potrubí na Přerovské k pálenici a na druhé straně na Závodí kanalizaci ke koupališti. Bohužel celou Struhu ucpat nejde.

Povodeň v roce 1940

Povodeň v roce 1997

Vodočet Morava

Morava, říjen 2020

Pro Kojetín je rozhodující povodňový hlásný profil na Moravě v Olomouci a v Kroměříži a na Bečvě v Dluhonicích. Na mostě Dr. Šíleného je dřevěná lať jako pomocný hlásný profil. Pro vaši orientaci je zde I. SPA při výšce hladiny 360 cm, II. SPA 390 cm a III. SPA 420 cm. Na řece Hané jsou stupně SPA vyznačeny body na pravém pilíři (přístup po panelové cestě ze silnice na Křenovice). Zde je I. SPA při výšce hladiny 200 cm, II. SPA 250 cm, III. SPA 300 cm.
Město Kojetín usiluje o to, aby v Kojetíně byl oficiální hlásný profil, který sleduje stav hladiny a průtok vody Moravy po soutoku s Bečvou. Sledování by mělo být umožněno dálkově pomocí čidel sledujících relevantní údaje. K tomu je třeba pořídit zařízení, které umožní i sledování na webových stránkách města také občanům. Věříme, že budou další opatření směřovat k tomu, aby voda v krajině zůstávala jen ku prospěchu přírody a lidí. *Jaroslav Bělka*

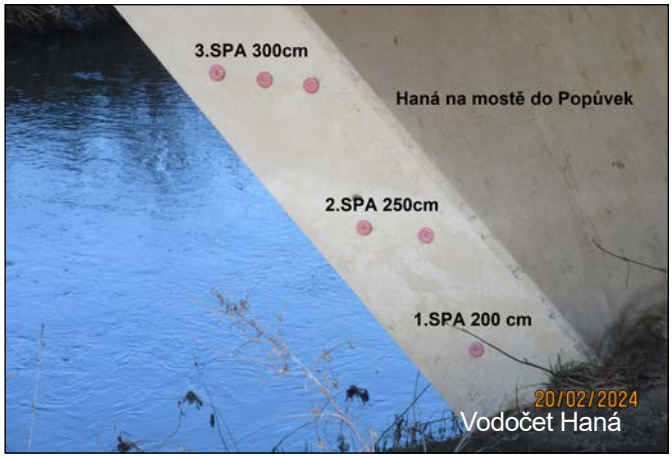

Vodočet Haná

Haná, říjen 2020

Kanalizace šachta pálenice

Manipulační řád propustek Grecht

Odlehčovací komora VaK Tržní

Odlehčovací komora most Haná

Ucpávka kanalizace

Obnova soch sv. Vendelína a Floriána

V únoru 2024 se začalo s opravou soch na Masarykově náměstí. V úterý 6. února 2024 to byla socha svatého Vendelína a ve středu 7. února 2024 socha sv. Floriána.
Poprvé od doby instalace v roce 1747 došlo k jejich demontáži. Předtím opravy probíhaly na místě. Bylo zajímavé sledovat práci týmu restaurátora Daniela Daubnera. První fáze bylo zajištění soch před manipulací s jeřábem. Bylo nutné sochu obalit folií, vycpávkami z molitanu, aby nedošlo k jejímu poškození. Zvedací popruhy bylo nutné upevnit tak, aby socha při zvednutí byla vyvážená. Pak nastala chvilka, kdy se socha začala pomalu zvedat a uvolnila se z železného trnu, který ji spojoval s podstavcem. Socha pomalu po 277 letech dosedla na zem a z blízka bylo vidět, jak se na ni podepsal zub času. Došlo i od oddělení části soch z důvodů prasklin. Demontáž bloků podstavce už byla jednodušší. Jednotlivé kvádry pískovce se musely opatrně odsekat, aby se nepoškodily při zvednutí. Sochy a všechny části soklu byly naloženy na korbu a odvezeny do ateliéru.
Nyní jsou vidět základy, na kterých sochy stály včetně navážky, která sloužila jako výplň. Před opětovnou instalací soch se bude muset zpevnit základ betonovou deskou. Restaurátorské práce budou pokračovat v dílně ve Věrovanech. Předpoklad, kdy se sochy vrátí zpět, je v řádu měsíců tak, aby se práce dokončily před kojetínskými hody. Do té doby bude i známá výše případné dotace z Olomouckého kraje na jejich opravu. *Jaroslav Bělka*

Vandalismus, skládky a nepořádek pokračují

Pohled na následující fotografie nepotěší. Většinou v zimě sníh milosrdně zakryje nepořádek. Letos je brzy vidět, co všechno leží v příkopách. Není nic jednoduššího, podobně jako je myšlení některých řidičů, než odpadky vyhodit oknem do příkopy, které jsou plné pytlů, petek, plechovek a dalšího.

Příkop u Tovačovky

Černá skládka u silnice za sv. Annou

Naopak práci si musel dát člověk, který naložil součásti autovraku a vyvezl ho k Rybničnímu potoku. Tam je vyhodil blízko silnice do Měrovic cca 400 metrů od kaple sv. Anny. Původce odpadu je nechal tak, aby se tím „kochali“ i kolemjedoucí. Je to na našem katastru, tak bude vyzván majitel pozemku, aby nepořádek po jiném uklidil. Vyvrácená značka na naměstí Svobody je podle toho jen malý výstřelek neznámého vandala.

Ničení tabulí na naučné stezce je pomalu pravidlem. Terčem útoku se stává tabule u 7. zastavení mezi rybníkem a struhou. Tentokrát se ničitel opravdu vyřádil, jak ukazují fota z FB. Oprava bude drahá a je nutné dohledat všechny součásti otočného leporela. Naštěstí je ze Struhy zachraňují mlynáři (Libor Machala s kolegy), kteří je vyndávají z česel a odevzdávají přivolané městské policii. Za což jim patří velký dík. Viz foto z FB.

Další kapitolou jsou kontejnery na odkládání ošacení, hraček a knížek, které provozuje soukromá firma. Úmysl je to jistě dobrý, ale pro některé nenechavce slouží jako butik, kde si vyberou, co se jim hodí a pak po sobě nechají nepořádek. Jeden z kontejnerů u Alberta byl už odstraněn a tento na náměstí Republiky, pokud nebude řádně zamčený a kontrolovaný, zřejmě čeká stejný osud.

Poslední zastavení na náměstí ukazuje nepořádek po kuřácích. Jedna věc je umístění odpadkových košů, které nejsou vybaveny nádobkami na odkládání nedopalků a druhá věc je nevychovanost kuřáků, kteří automaticky házou nedopalky na zem. Technis má vysavač na jejich úklid, ale je to boj s větrnými mlýny stejně jako s lidskou hloupostí a lenností.

Jaroslav Bělka

Zastavení naučné stezky

Zastavení naučné stezky

Zastavení naučné stezky

Kontejer na textil nám. Republiky

Místní včelaři se sešli na výroční schůzi

Letošní výroční členská schůze místní organizace včelařů se konala 25. ledna 2024 v restauraci Na Hrázi. Loni jsem se zúčastnil schůze, a tak jsem mohl posoudit, jak místní organizace pracuje. Pod vedením předsedy Mojmíra Večerky je práce místních včelařů na vysoké úrovni a dodržuje všechna pravidla a nařízení, která jsou nutná pro chov včel. Samotná schůze byla perfektně připravená a doplněná promítanou názornou a přehlednou prezentací. Pro názornost jsem použil některé ofocené slejdy. Program schůze vystihoval široký záběr činností, které organizace provádí od zpráv o činnosti až po důležité léčení včel. Ve zprávě o činnosti, o hospodaření a zprávě kontrolní a revizní komisi byly obsaženy všechny důležité informace. V současné době má organizace 35 členů Českého svazu včelařů, kteří se starají o 463 včelstev. Je to spíše mužská záležitost, protože včely chovají jen dvě ženy. Celková roční produkce kmenových včelstev byla 7.010 kg medu a 297 kg vosku. Rozptyl počtu včelstev je od 1–5 až po 100. Největší počet zazimovaných včelstev, a to 203 má devět včelařů

ve skupině 16–30 včelstev. Věkový rozptyl členů je od 26 až po 85 let, nejvíce šest je ve skupině od 41–45 let. Věkový průměr vychází kolem 60 let. V loňském roce obdržela MO od města Kojetín dotaci 30 tisíc Kč, které použila na nákup včelích matek a léčiv.

Plán činnosti na rok 2024 je rozdělen na jednotlivé měsíce, které obsahují třeba odběry vzorků, jejich vyhodnocení, aplikaci léčiv, I. a II. medobraní, výměnu matek, přípravu stanovišť na zimu a také účast na tradiční pouti včelařů na Hostýně.

Je toho hodně pro laika, aby pochopil, co vše je potřeba udělat, aby včelky zůstaly zdravé. Je to záslužná a náročná práce včelařů. Včely také chovají v průmyslovém areálu, kde v únoru 2023 jsem byl přítomen kontrole s panem Večerkou.

Výsledkem dobré péče o včely je, že si pochutnáme na superpotravině, kterou med nesporně je, a také doceníme prospěšnost dalších produktů. A bez včel by život v přírodě ustal. Již Seneca o včelách řekl: Včely máme napodobovat. Je to pravda, od včel bychom se mohli stále učit.

Jaroslav Bělka

STOLNÍ KALENDÁŘ Z KOJETÍNA NA ROK 2024

Stolní kalendář z Kojetína na rok 2024 – tvůrčí skupina Signál 64 si můžete zakoupit za 40 Kč na informacích Vzdělávacího a informačního centra, Masarykovo náměstí 8, Kojetín

O NEJSTARŠÍCH RODECH V KOJETÍNĚ

Rod Kousalových

Rod Kousalových má své počátky v Kojetíně v době po Třicetileté válce. Urbář kojetínského panství, sepsaný v květnu roku 1678, sděluje na foliu 68, že se v Kojetíně nachází **„Jan Kausalyk, Schneider“**. Tento krejčí, v urbáři zapsaný v oddíle Řemeslníci a domkaři bez půdy – předměšťané, bydlí v chalupě vedené tehdy na prvním místě v Mlýnské ulici. Z urbáře, sepsaného o rok později se dovídáme, že Jan Kousalik platí vrchnosti z této nevelké chalupy o sv. Ondřeji 3 groše a 1 ½ denáru, z 6 honů roli 4 groše a 3 ½ denáru a o sv. Jiří platí z užívání Suché louky 2 groše a 1 denár. Ze zápisů je patrné, že vedle krejčovského řemesla byl i drobným rolníkem.

Rektifikační akta z roku 1668 nikoho s tímto příjmením neuvádí, je tedy pravděpodobné, že Jan se v Kojetíně usadil mezi roky 1668 až 1678 v jedné z 39 pustých chalup, které byly evidovány v Olomoucké ulici, k níž tehdy Mlýnská ulice patřila.

Kniha trhová z roku 1681 uvádí na foliu 691 následující zápis: *„N. 2. Chalupa **Jana Kausalyka**, Nekdy Duchka Hoblowa, byl przedtim Grunth se trogim Polauczt(wrtim) Roly, za su(mu) 900 Rm(orawkych), Nyni Ponewadz se Roly wsechna totiž troge Polauczt(wrti) w s(um)e 600 Rm Poruzne oddielilo, aczkoliw w nekterych kupych za 400 Rm Prodawana byla, wsak wedle slussnosti bude toliko za sumu 300 Rm.“* Zápis pokračuje dále *„…Z toho Nalezi **Janowi Kausalowi**…“*. Je patrné, že **písař si příjmení Kousalik zjednodušil na příjmení Kousal.** Tato záměna bude i v dalších následných zápisech. V polovině listopadu roku 1684 byla Janovi Kousalikovi po splacení chalupy plně připsána.

Avšak následující zápis v Knize trhové sděluje, že 27. ledna roku 1695 si chalupu nárokuje Martin Hřeblo, který *„…Pozustalau wdowu Dorothu Po Neb. Janowi Kausalikowi za manzielku Pogal, a gi ze 4ema Syrotkami, dle Testamentu Swrchu Psana chalupa zaplaczena przipadla…“*.

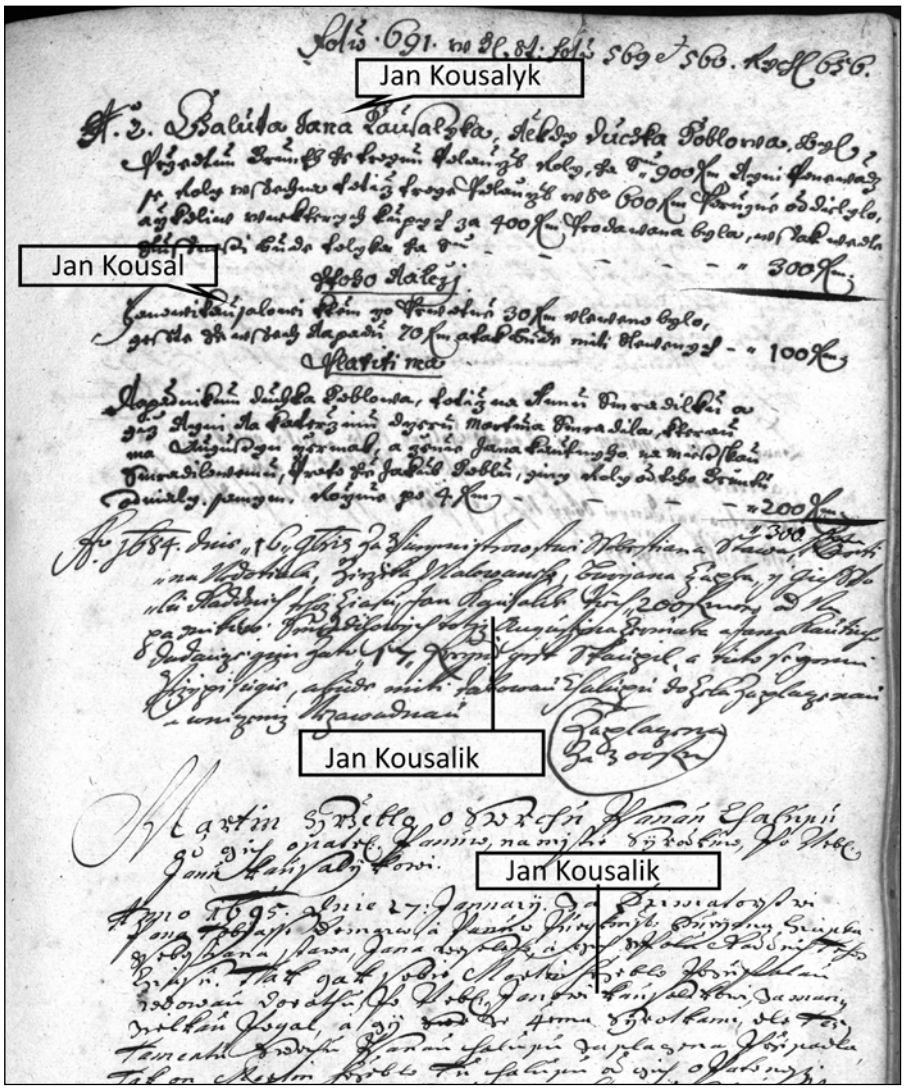

Výše uvedené zápisy napovídají, že Jan Kousalik, někdy psaný Kousal, bydlel v chalupě v Mlýnské ulici s manželkou Dorotou. S ní měl v době svého úmrtí v roce 1694, dožité čtyři děti. Narodil se zřejmě kolem roku 1650.

Vdova Dorota se zanedlouho po jeho smrti dne 22. listopadu roku 1694 provdala za Martina Hřebla, s nímž měla ještě dceru Veroniku, která se stala dědičkou chalupy. Veronika se provdala začátkem listopadu roku 1695 za Tomáše, syna již zemřelého Jiřího Skládala z Křenovic, který se jako budoucí hospodář stal v polovině října roku 1716 držitelem Kousalovy chalupy.

Ze čtyř dětí Jana Kousalika a Doroty se dospělého věku dožily pouze tři, a to **Anna, Mikuláš a Jakub.**

Anna, narozená kolem roku 1685, pozůstalá dcera *„… po Neb. **Janu Kausalu**…“*, se v polovině února roku 1707 provdala za Šimona, syna již zemřelého Ondřeje Křenovského. Svatební smlouva byla sepsána v přítomnosti bratrů *„…Mikolasse Kausala (a) Jakuba Kausala…“*. Snoubenci vstupovali do manželství bez majetku. Oba tedy pocházeli ze skrovných poměrů.

Smlouva však vedle jiného sděluje, že **na přelomu 17. a 18. století došlo ke úpravě příjmení Kousalik na příjmení Kousal.**

Mikuláš, syn Jana, se narodil kolem roku 1670, protože již v polovině prosince roku 1696 dostal od svého tchána Václava Bednaříka chalupu v Kroměřížské ulici, dnešní číslo 120, v hodnotě 250 Rm. Kdy přesně si vzal za manželku jeho dceru Marianu, nelze doložit, avšak narodila se zřejmě v roce 1669, protože v srpnu roku 1722 zemřela ve věku 53 let. Svatba se uskutečnila před rokem 1693, protože v tomto roce se narodilo jejich, snad první dítě, syn **Tomáš.**

Ve smlouvě, týkající se předání chalupy, nazvané *„O dani zwrchu Psaneg Chalupy Waczlaw Bednarzik zeti Swemu Mikolassowi Kousalykowi“*, je ještě použito příjmení Kousalik, které je v tomto tvaru uvedeno i v následujícím textu.

Mikuláš měl s manželkou Marianou dva doložené syny – **Tomáše a Václava.**

Tomáš, narozený v roce 1693, se oženil koncem června roku 1719 s Kateřinou, dcerou již zemřelého Štěpána Kubesa. V úvodu svatební smlouvy je uvedeno: *„Zenich Pocztiwy Mladenecz*

Thomas Wlastni Syn Po Neb. Mikulassu Kausalu". Mikuláš, jeho otec tedy zemřel před rokem 1719 a vzhledem k tomu, že jeho úmrtí není uvedeno ani v matrice začínající rokem 1715, musel zemřít ve věku kolem 40 až 45 let již před tímto rokem.

Ve svatební smlouvě ženich své budoucí manželce *„…zadawa ji swe Pocztiwe Rzemeslo Kregczirzske w 50 Rm. ssaczugiczi (v hodnotě 50 Rm).".* Tomáš byl tedy krejčí, který však vedle řemesla hospodařil i na poli. Jeho matka vdova Mariana ho ve smlouvě ještě ustanovuje *„plnomocznym hospodarzem"* na chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 120. Nevěsta dostává od své matky, vdovy Kubesové *„…1 krawu, 1 wolka lonskeho a po sniatku Uzitku obylneho, Niegakau Czastkau obilly na obziweni a Po Smrti na jeden dietinsky dil.".*

Přestože se Tomáš v době svatby stal na chalupě hospodářem, zdědil ji až v polovině června roku 1722. Byl povinen své matce zajistit do její smrti *„vejminek"* a svému bratru Václavovi předat *„1 hony roly"* a 90 Rm.

Tomáš měl dvě děti, syny Jakuba, narozeného v polovině července roku 1722, který však v sedmi letech zemřel. Dcera Kateřina se narodila začátkem října roku 1724.

V Poddanské přiznávací fasi z roku 1749 je uvedeno, že Tomáš obhospodařuje dva kusy polí o výměře čtyř měřic, má zahradu, louku. Zemřel v polovině dubna roku 1769 ve věku 76 let.

Chalupu zdědil začátkem prosince roku 1764 Tomášův syn **Jakub**, který se v polovině července roku 1763 oženil s Annou, dcerou Tomáše Rumpla. Další syn Tomáše, **Karel**, krejčí, se se v polovině listopadu roku 1766 oženil s Alžbětou, dcerou Pavla Trlici. Bydleli v Olomoucké ulici, staré číslo 120. Po smrti manželky se opět oženil a jeho druhou manželkou se v polovině října roku 1771 stala Mariana, dcera Karla Turečka.

Třetí ze synů Tomáše, **Tomáš**, vysloužilý voják *(exauthoratus Miles)* se oženil koncem září roku 1764 s 47letou Annou, vdovou po Janu Krybusovi, rozenou Kotkovou. Zemřel koncem května roku 1774 ve věku 49 let v Kroměřížské ulici, staré číslo 43, dnešní číslo 165.

Václav, druhý syn Mikuláše Kousala, se narodil v roce 1699 a byl tkalcem *(textor)*.

Oženil se koncem roku 1717 nebo začátkem roku 1718 v 19 letech, protože v polovině června roku 1718 se mu narodila dcera Mariana. Jeho manželkou se stala 28letá Polexina, která se narodila snad v roce 1690. Zápis o jejím úmrtí z konce ledna roku 1773 uvádí, že se dožila 83 let. (Pozn. Křestní jméno Polexina nebo také Polyxena má český ekvivalent Hostislava). Vedle dcery Mariany, která však 14 dnů po narození zemřela, měli Václav a Polixena v průběhu deseti let dalších pět dětí. Začátkem listopadu roku 1726 koupil Václav Kousal od Josefa Čecha chalupu *„…S Lauku w Suchych Laukach a se wssim od starodawna k ni patrziczim Przislussenstwim za Sumu Hotowych 110 Rm."* v ulici Žebračka, dnešní Tyršova ulice, číslo 100 v hodnotě 200 Rm. Rozdíl mezi zaplacenou cenou a hodnotou chalupy splácel postupně během let vrchnosti a *„…Napadnikum (dědicům) stareho Giry Oplusstila…".* Jedním z ručitelů dluhu byl i jeho bratr Tomáš.

Tato chalupa stála na rohu mezi Tyršovou ulicí a dnešní ulicí Sv. Čecha. Před výstavbou činžovních domů byla zbourána. Václav zemřel 10. března roku 1739 ve věku 40 let.

Nástupcem na této chalupě se stal Václavův čtvrtý syn **Pavel,** narozený v polovině ledna roku 1727. Koncem listopadu roku 1750 se jeho manželkou stala Magdalena, dcera Jiřího Ivana, narozená v roce 1726. V polovině března roku 1754 zdědil chalupu *„…od Materze Sve Polexiny owdowiely Kousalowy.".* Na chalupě bydlel Pavlův bratr **Josef**, narozený začátkem března roku 1720, který byl krejčím, ale k dispozici pro obživu měl jeden lán pole o dvou měřicích.

Na chalupě Pavel hospodařil až do roku 1784, kdy v polovině října se oženil jeho syn **Tadeáš**, narozený začátkem září roku 1761, který tuto chalupu, vedenou již pod starým číslem 75, dostal jako svatební dar. Jeho manželkou se stala Barbora, dcera Matěje Peštuky.

Tadeáš s rodinou hospodařil pouze do roku 1792, kdy *„…chalupu w Ziebracze pod N. 75 wedle Jurani Stabla situirowanou za Sumu Osum Sed Rinskich id est (tj.) 800 Fr (florénů)..."* posledního listopadu prodal Martinovi Kovaříkovi.

Zemřel začátkem června roku 1847 v chalupě svého prasynovce Tobiáše v Kroměřížské ulici, číslo 200 ve věku 86 let.

Jakub, syn Jana Kousalika, se narodil v roce 1671. Koncem ledna roku 1701 byla sepsána svatební smlouva mezi ženichem Jakubem a nevěstou 23letou Rozynou, dcerou již zemřelého Jiřího Doležela z Kojetína, která se narodila v roce 1678 a zemřela v polovině ledna roku 1748 ve věku 70 let. Svatební smlouvy byly sepsány *„…w Przitomnosti Przatel a Lydi z obogi Strany k tomu dozadanych ze jmena tiechto, totiz Jana Stratila a Martina Tesarze obouch z diediny Blatcze, Jana Orala z Polkowicz, Matieje Dedka z Popuwek, Martina Przibyla a Jirzika Prokopa z Kogetina a Jana Panicza…".*

Ženich do manželství podle smluv nedal žádný majetek, naopak matka nevěsty jim pro *„…zwelebeni gegich hospodarzstwi…"* dává jednu krávu černou a jalovici, jeden dědický podíl a zavazuje se novomanžele *„…do dne do Roka przi Sobie wyziwiti…".* Svatba se uskutečnila začátkem února roku 1701. Jakub s Rozynou měli pět doložených dětí a to, **Jana, Antonína**, který v šesti letech zemřel, **Martina, Josefa a Václava**, narozeného před rokem 1715. Mezi roky 1701 až 1715 chybí částečně matriční archiválie.

Jakub, jejich otec, zemřel začátkem října roku 1736 v 65 letech.

Jan, syn Jakuba se narodil v polovině srpna roku 1715. Koncem března roku 1742 se oženil s 21letou Alžbětou, dcerou již zemřelého Jana Černocha.

Jejich dcera **Kateřina**, narozená v polovině dubna roku 1763 se jako 27letá provdala začátkem září roku 1790 za 34letého **Antonína Přibyla**, rektora místní školy *(Schulrektor)*, bydlícího na kojetínském náměstí, staré číslo 54, který se narodil v Bystřici pod Hostýnem v polovině srpna roku 1756, Jiřímu Přibylovi, truhláři a Anně, působícího jako učitel v Břestu a Kojetíně. Kateřina byla Přibylovou druhou manželkou.

Martin, syn Jakuba, se narodil prvního října roku 1721 a koncem ledna roku 1744 se oženil s Uršulou, dcerou již zemřelého Jana Dedka.

Podruhé se oženil ve svých 65 letech, počátkem února roku 1786 s 52letou Elenou Kočičkovou. Bydle v Olomoucké ulici, staré číslo 128.

Václav, narozený před rokem 1715, se oženil začátkem září roku 1735 s Annou, vdovou po Václavu Klesnilovi.

Josef se narodil koncem července roku 1724 a stal se pokračovatelem této větve rodu Kousalů v Kojetíně až do současnosti.

V polovině dubna roku 1751 se oženil s Barborou, dcerou již zemřelého Pavla Hynka ze Zlína. Po smrti Barbory v polovině listopadu roku 1756 se počátkem července roku 1757 oženil podruhé. Jeho manželkou se stala Anna, dcera Tobiáše Živného z ulice Sperrloch, dnešní číslo 378.

Jedno z jejich dětí, syn pojmenovaný po dědovi – **Tobiáš**, se narodil v polovině listopadu roku 1771. Dne 24. srpna roku 1790 se ve svých 19 letech oženil s Kateřinou, dcerou Pavla Černocha, které bylo v té době 17 let. Bydleli ve Vyškovské ulici, staré číslo 27. Tobiáš byl vyučený krejčí *(sartor)*.

Tobiášův syn, stejného jména, **Tobiáš**, se narodil koncem května roku 1807 a vyučil se stolařem *(Tischlermeister)*. Koncem května roku 1843 se ve svých 36 letech oženil s 28letou Veronikou, dcerou Tomáše Piskovského z chalupy ve Vyškovské ulici, číslo 409. Bydleli na náměstí směrem k Olomoucké bráně, číslo 61.

Tobiáš byl činný i v místní správě. **V září roku 1850 byl po zrušení magistrátní úřadů v Kojetíně zvolen do prvního obecního výboru**, jehož první starostou se stal Antonín Špaček.

Pokračovatel rodu se stal Tobiášův prvorozený syn **Viktor**, narozený koncem března roku 1844. Vyučil se bednářem, ale měl i malé polní hospodářství. Oženil se v 38 letech v polovině července roku 1882 a jeho manželkou se stala 30letá Anna, dcera Štěpána Kubesa ze Sperrlochu, číslo 373. Bydleli na chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 200 a měli dva syny, **Rudolfa**, narozeného v polovině dubna roku 1885, **Jana**, který se narodil v polovině listopadu roku 1887.

Jejich dvě dcery, **Marie**, narozená v polovině října roku 1891 se stala učitelkou odborných prací a neprovdala se. Působila na Státní hospodyňské škole a zemědělské poradně ve Velkém Meziříčí a kojetínské II. Základní škole. Marie zemřela začátkem srpna roku 1946 v Olomouci.

Druhá dcera **Antonína**, narozená v polovině června roku 1894 zůstala také svobodnou, protože se stejně jako její sestra stala učitelkou a působila mimo jiné i v Čekyni, Nezamyslicích a na kojetínské II. Základní škole. Zemřela v kroměřížské nemocnici koncem května roku 1944.

Na fotografii ze dne 7. května roku 1937 u příležitosti generální vizitace školy ve věci vykonání zkoušky z náboženství je Antonie Kousalová druhá zprava a vedle ní sedící pravděpodobně její sestra **Marie**.

Obě sestry bydlely od roku 1938 v ulici Svatopluka Čecha, v domě číslo 698.

Viktorův syn **Jan**, rolník, se stal pokračovatelem rodu. Oženil se v polovině července roku 1921 ve svých 33 letech s 23letou Marií, narozenou 1. prosince roku 1897, dcerou Jana Uhra, rolníka a Marie, rozené Minaříkové z Vyškovské ulice, číslo 399. Na fotografii jsou novomanželé Jan a Marie Kousalovi.

Koncem června roku 1923 se jim narodil syn **Oldřich**, který se v polovině července roku 1948 oženil s Věrou dcerou Ferdinanda Schȍna, narozenou v polovině dubna roku 1925 v Jarošově, číslo 40. Jejich sňatek se uskutečnil v obci Derfle, která je dnes součástí města Uherského Hradiště s názvem Sady. Bydleli v Kroměřížské ulici, číslo 124 v dnes již zbouraném domě. Druhý syn Vojtěch se narodil 1. listopadu roku 1924 a třetí syn **Jan** se narodil začátkem srpna roku 1928.

Marie, jejich matka, zemřela začátkem června roku 1951.

Rod Kousalových, který byl v období na přelomu 18. a 19. století velmi početný, se věnoval především řemeslu, byli to tkalci, krejčí a mimo to hospodařili na svých polích. Neméně významná je i jejich učitelská činnost. Nejpočetněji se rod rozrostl počátkem 19. století, avšak už v roce 1934 bydlela v Kojetíně jen jedna rodina Kousalových. V současnosti žije v Kojetíně pouze jeden nositel příjmení Kousal.

V rámci republiky se příjmení vyskytuje ve větší míře v Podkrkonoší, na Vysočině a v Brně. Počet nositelů příjmení je necelý čtyři sta mužů a přes čtyři sta žen.

Pokračování příště
Miloš Krybus

V souvislosti s Antonínem Přibylem, rektorem školy, který se oženil s Kateřinou Kousalovou je třeba opravit informace uvedené ve **Sborníku „Kojetín v proměnách času“**, vydaného v roce 2009, kde se na str. 262 uvádí, že první manželkou Antonína Přibyla byla dcera učitele – kantora Tomáše Kuzníka, Anna.

V poetickém duchu je zde uvedeno, že *„Kuzníkovým „pomocníkem“ byl Antonín Přibyl, který se narodil v roce 1756 v Bystřici pod Hostýnem. Tomu učarovala hezká Aninka – Kuzníkova dcera. Když v roce 1786 Kuzník zemřel, stal se Antonín Přibyl učitelem a Aninka paní učitelovou.“*

Na straně 364 stejné publikace je uvedeno *„V Kojetíně se do Kuzníkovy rodiny ještě narodila dcera Anna.“*

Tyto opisované chyby, nejsou v souladu s následujícími fakty.
Anna nebyla Kuzníkovou vlastní dcerou. Jejími rodiči byli Helena a Josef Freidenthalovi z Rájce. Narodila se kolem roku 1764. O deset let později se její matka Helena, již vdova, narozená v roce 1724 a bydlící v Brně Zábrdovicích, provdala 3. listopadu roku 1773 v Kojetíně za Tomáše Kuzníka, vdovce, kojetínského učitele. Zápis svatby je následující *„Kuznik Thomas Honestus Viduus ludimagister Cojetinio cum honesta vidua Helena post. + Josephum Freidenthaler Reicio.“*
Do Kojetína Kuzník přišel v roce 1761 a v té době byl ženatý s Rozálií, narozenou zřejmě v roce 1728, která zemřela 25. dubna roku 1772. Tomáš Kuzník zemřel 13. dubna roku 1786 ve věku 70 let a jeho druhá manželka Helena, matka Anny, zemřela 29. září roku 1792 v Kojetíně.
Anna Freidenthalová (Freidenthalin), vyženěná, nevlastní dcera Tomáše Kuzníka se dne 7. listopadu roku 1785 provdala ve věku 22 let za Antonína Přibyla. Zemřela však po pěti letech po sňatku dne 12. března roku 1790 v Kojetíně, číslo 54, na blíže neurčenou nemoc, protože v zápise o jejím úmrtí je uvedeno *„gewöhnlich“,* tedy nemoc obvyklá.
Následně, po půl roce, začátkem září roku 1790 se Antonín Přibyl, rektor, oženil podruhé a jeho manželkou se stala Kateřina Kousalová.
Danou situaci podtrhuje i fakt, že závět Tomáše Kuzníka z roku 1786 se o žádné dceři Anně nezmiňuje, jsou zde uvedeni pouze jeho dva synové.

Miloš Krybus

ZAJÍMAVOSTI Z HISTORIE Autor: Petr Jirák

Bestiální vražda maličkého dítěte v létě 1942

Mezi negativní zprávy se řadí také ty o otřesných vraždách malých i větších dětí krkavčími „rodiči“. Obdobné tragické příběhy se, bohužel, dějí v každé době. Jeden takový ošklivý případ se udál na okraji Kojetína v červenci 1942, tedy v době, kterou máme spojenou především s děsivými událostmi protektorátní reality, počínající obludnou likvidací židovského etnika, stanným právem po úspěšném útoku na nacistického prominenta Heydricha apod. Příběh, kterému se věnuje tento článek, sice nemá s politickým děním tehdejší doby nic společného, avšak nijak to neumenšuje jeho hrůznost.

Příběh začal 28. listopadu 1941 nedaleko Přerova, konkrétně v obci Vlkoš, když tam u známého továrníka Ladislava Daňka nastoupila jako služebná Slovenka Magdalena Martáková (* 9. dubna 1917, Zakopčie), nemanželská dcera Josefíny Gisekové. Ve Vlkoši se Magdalena seznámila s Oldřichem Smrktou (* 8. února 1922, Troubky), jenž sloužil u jednoho rolníka v nedalekých Žalkovicích. Velmi brzy po seznámení se spolu poprvé vyspali a již v prosinci 1941 se Martáková dostala do jiného stavu. V březnu 1942 spolu s milencem nastoupila na práci u rolníka Kosatíka v Břestu. Následkem těžké práce došlo k předčasnému porodu. Dne 20. června 1942 byla Martáková převezena do nemocnice v Kroměříži, kde se jí druhého dne narodil nedonošený chlapec Jaroslav (výška 44 cm, váha 2,5 kg). O týden později si pro Magdalenu i chlapečka přišel do nemocnice Smrkta, který oba přivedl ke svému strýci do Troubek. Po dvou dnech odešli Smrkta a Martáková hledat práci, ale žádnou nenašli, neúspěšní byli také v Litenčicích a v Rohatci u Hodonína. Roli v tom hrálo, že měli při sobě maličké dítě. Pár se měl údajně dostat do takové situace, že jim nikde nedali ani najíst.
Po příjezdu z Rohatce do Přerova odjeli Smrkta a Martáková do Bystřice pod Hostýnem, kde byli tři dny v noclehárně. Oldřich koupil družce v lékárně vodu proti bolení zubů. Poté ho napadlo otrávit touto vodou malého Jaroslava, který mu byl jen na obtíž. Podle výpovědi Martákové to nebylo poprvé, co její milenec přišel s nápadem sprovodit jejich nemanželské dítě ze světa. V Bystřici pod Hostýnem jim neznámá žena poradila, aby dítě dali do dětského ústavu v Brně. Podle tvrzení Martákové se o to bez úspěchu pokusili dne 8. července 1942. Po návratu vlakem do Přerova pak pět dní pendlovali mezi městy Přerov, Kroměříž a Kojetín, zdržovali se tam na nádražích a nocovali zejména venku. Když dopoledne 13. července 1942 přijeli z Přerova do Kojetína, Smrkta tvrdil, že dítě zaškrtí. Martáková později vypověděla, že se se Smrktou dohodla na odložení chlapce nedaleko kojetínského nádraží. Poté se měla s milencem vydat hledat práci, zatímco Jaroslavovi přála, aby ho našel někdo cizí a ujal se ho.
Dne 22. prosince 1942 se však Martáková během výslechu na četnické stanici v Kojetíně přiznala k tomu, že se žádné odložení chlapce nekonalo. V křoví nedaleko od železniční stanice

Oldřich Smrkta. SOkA Přerov

Magdalena Martáková. SOkA Přerov

Kojetín se 13. července 1942 odehrála děsivá scéna, kterou slovenská služebná popsala těmito slovy: *„Smrkta přistoupil k dítěti, klekl za hlavičku dítěte tak, že jsem na dítě neviděla a něco rukama dělal s dítětem. Asi po 3 minutách vstal, přistoupil ke mně na pěšinu a řekl mi: „Teď už jsi zbavena dítěte, už ho víc nebudeš nosit a více se s ním trápit.“ Z toho jsem vyrozuměla, že Smrkta dítě uškrtil.“* Při hovoru cestou na nádraží Magdalena navrhovala Smrktovi odnést mrtvolku chlapce k márnici kojetínského hřbitova, avšak vrah to nedovolil.

Den po vraždě se vrah a jeho milenka vydali z nádraží k mrtvolce. Martáková o tom později řekla: *„Smrkta ji vzal do náručí s peřinkou i s šátkem, který mělo přes obličej, a zašel s mrtvolkou do křoví 25 kroků, tam odebral dítěti peřinku a šátek a mrtvolu s ostatními věcmi zahrabal do země…Smrkta měl u sebe dýku, kterou vyhrabal jamku v zemi mezi křovím a dítě do ní zahrabal…“* Peřinku a šátek vložili do kufříku a v jedenáct hodin dopoledne odjeli do Kroměříže, kde se na úřadě práce neúspěšně pokoušeli získat zaměstnání. Teprve 21. července 1942 je úřad poslal na práci k rolníku Přikrylovi do obce Rataje. Na obecním úřadě v Ratajích přihlásili nejen sebe, ale také zavražděného synka Jaroslava, protože ho měli uvedeného na policejní přihlášce. Asi 18. srpna 1942 je četníci ze stanice v Ratajích vyšetřovali kvůli pobírání potravinových lístků pro dítě, které neměli u sebe. Smrkta uvedl četníkům lživou informaci o předání dítěte do péče Magdaleniny matky. Spolu s Martákovou se ovšem vrah důvodně obával, že taková lež bude mít krátké nohy, proto se oba vydali za Gisekovou do slovenské vsi Raková.

Protektorátní četníci ani jejich kolegové na klerofašistickém Slovensku rozhodně nelenili, protože už 22. srpna 1942 byla Giseková v Čadci poprvé vyšetřována četníky, kteří se zajímali o to, zda u sebe má Jaroslava Martáka. O dva dny později byli kvůli témuž vyslechnuti Smrkta a Martáková. Nejprve shodně zalhali, že dítě odložili živé poblíž kojetínského nádraží, ale další den ho nalezli mrtvé, proto neživé tělíčko zahrabali. Osmého října 1942 byli oba zatčeni četnickou stanicí Čadca a dodáni okresnímu soudu v Čadci, odkud pak byli eskortováni ke Krajskému soudu v Trenčíně. Na závěr již zmíněného výslechu, který se uskutečnil 22. prosince 1942 na četnické stanici v Kojetíně, Martáková dodala, že nechtěla dítě usmrtit, ani na něho nevložila ruku. Když však Smrkta vraždil jejich malého chlapce, nesnažila se volat o pomoc, protože se svého milence bála. Možnost dovolávat se reálné pomoci existovala, protože nedaleko od místa činu jeden muž okopával brambory a opodál pobíhaly děti.

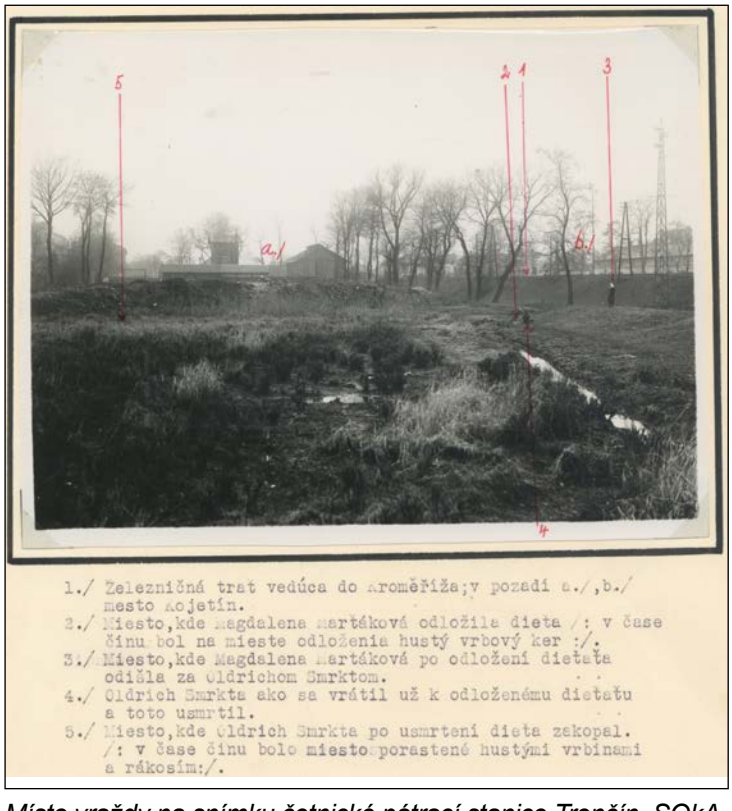

Místo vraždy na snímku četnické pátrací stanice Trenčín. SOkA Přerov

Mrtvolka nebohého Jaroslava Martáka byla nalezena četníky dne 22. prosince 1942 na místě vzdáleném od železniční stanice Kojetín cca 500 metrů, blízko od železniční tratě vedoucí do Kroměříže. Tělo třítýdenního dítěte se po pěti měsících od vraždy nacházelo v úplném rozkladu, takže soudní znalci nemohli nalézt žádné stopy po násilí.

O zavraždění chlapce a identitě vraha však v té době nebylo žádných pochyb. Rozkládající se mrtvolka byla odnesena do márnice kojetínského hřbitova (zde byla pravděpodobně i zakopána).

K 30. březnu 1943 se Magdalena Martáková nacházela ve vyšetřovací vazbě Krajského soudu v Trenčíně, kde proti ní bylo vedeno řízení kvůli účasti na odložení a vraždě dítěte (bližší údaje o jejím potrestání nebyly z archiválií uložených v ČR zjištěny). Vrah Oldřich Smrkta byl 27. března 1943 eskortován z Trenčína ke Krajskému soudu v Olomouci. Tento soud po hlavním přelíčení z 18. července 1944 udělil za zločin prosté vraždy Smrktovi trest smrti. K výkonu hrdelního trestu však nedošlo, protože předseda protektorátní vlády Rudolf Bienert v zastoupení státního prezidenta Emila Háchy prominul Smrktovi trest smrti a stanovil náhradní trest těžkého žaláře v trvání dvaceti let, zostřeného jedním postem a jedním tvrdým ložem čtvrtletně a každého 14. července tmavou komůrkou. Soud totiž přijal Smrktovu verzi usmrcení dítěte: 13. července 1942 dítě odložili poblíž kojetínského nádraží, následujícího dne se vrátili a našli chlapce stále živého. Teprve v ten den Smrkta dítě zavraždil a zakopal. Na celkovém obraze bestiality podle mě nic nemění, ve který konkrétní den došlo ke zločinu. Nakonec si Smrkta, vrah vlastního dítěte, neodseděl ani dvacet let. Na základě rozhodnutí Komise pro podmíněné propuštění na Krajském soudu v Nitře ze dne 3. února 1956 byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu v nápravném zařízení v Leopoldově. Za zrůdný čin si tedy včetně vyšetřovací a soudní vazby odseděl něco přes 13 let.

Použité prameny

Státní okresní archiv Přerov, fond Četnická stanice Kojetín, neinventarizováno (spis k vraždě Jaroslava Martáka)
Zemský archiv v Opavě – pobočka Olomouc, fond Krajský soud Olomouc I, sign. Tk VI 201/43, karton 235 (spis trestní věci proti Oldřichu Smrktovi)
Zemský archiv v Opavě – pobočka Olomouc, fond Státní zastupitelství Olomouc, sign. St 423/43, karton 56 (deník v trestní věci Martákové a Smrkty)

Petr Jirák,
archivář a historik
Státního okresního archivu Přerov

DENÍK Z 1. SVĚTOVÉ VÁLKY A ZE ZAJETÍ

Autor: Štěpán Macháček

Pokračování z 2/2024

Život na Sibiři

Lidé jsou víry Pravoslavné takzvaní starověrci. Jsou velice nábožní a pověrčiví. Například holubi se jíst nesmí, to je velký hřích. Zajíci se také jíst nesmí, protože je divoký a má prý spojení s čertem. Půsty zachovávají pravidelně, a to sedm neděl před Velikonocemi, čtyři neděle petro-pavlovské půsty, čtyři neděle v srpnu – září půsty Bohorodice a šest neděl před vánočními svátky. V tyto půsty nesmí se jíst maso, mléčné věci a vajíčka. Dovoleno je mastit všechno olejem. Kávu neznají, jenom čaj. V půsty také nesmí muž spát se ženou! Každý hospodář, majitel domku má svoji báni (koupel). Studu ti lidé nemají. Nemravnost jim je všední a smáli se nám, že se stydíme. Matka před dětmi a děti před matkou nemají studu. Žijí zkrátka dobře jako hovádka. Ležet na posteli neznají. Mají jen jednu postel s nebesy pro parádu. Celá rodina leží v jednom řádku na zemi. Domy jsou všechny (kromě veřejných budov) ze dřeva. Pro koně maštale neznají. Koně jsou v ohraněném záhoně v zimě, v létě. Dobytek je pod střechou, jen aby naň nepadal sníh. V zimě je zde krutá zima tak, že někdy, když je sněhová bouře, není možná vylézt ani na dvůr. Po ulici pobíhají svině, kanci a různý dobytek a lid s obrácenými kožichy, vše mě to připadá jak v říši pohádek. Večer přišla děvčata a zpívala nám a my jsme museli jim zas zpívat. My jsme se smáli jejich zpěvu a oni zase z našeho. To se ví, já jsem si jednu z nich jménem Lizavěta namluvil a chalupa se třásla od smíchu. V noci jsem zalezl na pec jako Honza pecivál a šťasten jsem usnul. Od vší jsem měl pokoj, ale za to klopy (štěnice) mně dávali přivítanou. Sedlák nás začal nutit do práce, což se nám nezamlouvalo, neboť jsme nebyli přivyklí v takové zimě pracovat. Za týden jsme se rozhodli, že utečeme, což jsme také provedli. Jednou krásně z rána, ještě za tmy, jsme si spakovali věci do uzlíčku a zdrhli jsme k jedné vdově. Líbilo se nám tam, jenomže večer nás našli ruští vojáci. Já jsem dostal jednu po hubě, až se mně zablýskalo v očích a odvedli nás nazpět. Již jsme si nedali foukat do kaše, a když se nám chtělo dělat, tak jsme dělali, a když se nám nechtělo, tak jsme si lehli na pec. Večer jsme chodili k děvčatům „hulat", ale nastaly půsty a my jsme měli víc hladu jak čeho. Já jsem se již naučil dosti rusky mluvit, tak jsem si šel postěžovat k staršímu a ten nás odvedl na jiný byt. Na novém bytě jsem bydlel s Antonínem Slabým, tam mně bylo veseleji, jídla bylo dost a dělat jsme nemuseli, protože mužik jménem Dimitryj Petrovič neměl sám co dělat. To byly čase (nažera se)! Ve vesnici z Kojetína nás bylo více, Antonín Pišťák, Antonín Slabý, Antonín Hradil, František Kotek, František Hubík a já. Bylo nám veselo, takže jsme chodili na čaj k mladým panimámám. Tak se nám vedlo dobře, až do 3. července 1915 a pak nás odtáhlo do města Jalutorovsk.

Nastalo loučení, celá vesnice nás doprovázela. Jedem celé tři dny. Konečně 7. července 1915 jsme ve městě a jsme ubytováni v lágru „Národní dům." O vši tu není žádná nouze. Každý den nás honí na práce erární. Pracuji také dva dny na nádraží za 30 kopějek na den, velice těžká práce. Pytle s moukou po šesti půdách (jeden metrický cent). Jsem slabý, není možná, upadl jsem i s pytlem, přiběhl konvojír a pažbou pušky a kopanci mně pomáhal vstávat. Nomohu vstát, přiběhli ještě dva a nagajkami mě zvihli. Co dělat, nepomůže ani plakat, si zajatec, vrah a rakouský pes.

Tak končí zápisky Štěpána Macháčka, který se vrátil do vlasti 6. listopadu 1918. Krátce po první světové válce se oženil s Annou Macháčkovou, rozenou Zdráhalovou ze Zlobic a měli spolu čtyři děti: Jaroslava, Jarmilu, Štěpánku a Ladislava.

PAMĚTNÍ KNIHA OBCE KOVALOVICE U KOJETÍNA (NA POKRAČOVÁNÍ)

Rok 1979

Již po několik let zaznamenávám dění a události v naší místní části. Tak jako v roce 1978 ani v tomto roce se neudály výraznější změny v životě obyvatel. Občané udržují pořádek před svými domy, pečují o zeleň a dbají o pěkný vzhled celé obce. Vylepšují či modernizují své domácnosti budováním ústředního vytápění, různými drobnými úpravami apod. nebo nákupem automatických praček, barevných televizorů a jiných bytových doplňků. Občané žijí spokojeně, bez větších různic či neshod. O to lépe se pracuje, OV se daří organizovat veřejně prospěšnou činnost. Za zmínku snad stojí, že některé staré domky, dnes opuštěné úmrtím majitelů, chátrají a narušují jinak velmi pěkný vzhled místní části.

Počet obyvatel k 1. lednu činil 225, z toho 72 důchodců.

V průběhu roku se odhlásili z trvalého pobytu: 3. května Josef Šimčík do Křenovic. 3. května Marie Francová (rozená Večerková) do Trnového Pole okr. Znojmo. 6. srpna Irena Brandejsová (rozená Tomečková) do Gottwaldova, Lesní ulice. 27. srpna Jitka a Antonín Mikovi do Přerova, Velká Dlážka. 27. srpna Vlastimil Drábek do Kojetína, vlastní novostavby nad Jordánem.

V roce 1979 z místní části **nikdo nezemřel.**

Přihlášeni k trvalému pobytu: 3. května Jarmila Tomečková z Bojanovic, okres Kroměříž, manželka Petra Tomečka. 5. července Antonín Mik z Přerova, manžel Jitky Ježkové. 13. listopadu Olga a Alois Večerkovi ze Stříbrnic.

Narozeni: 15. července se narodila manželům Jarmile a Petru Tomečkovým dcera Eva v Přerově.

Sňatky: 3. března uzavřeli sňatek Petr Tomeček a Jarmila Večerková z Bojanovic v Kroměříži. 7. dubna uzavřela sňatek Marie Večerková s Václavem Francem z Trhového Pole v Kojetíně. 28. dubna uzavřel sňatek Josef Šimčík s Marií Morongovou z Křenovic v Kojetíně. 16. června uzavřela sňatek Jitka Ježková s Augustínem Mikem z Přerova v Kojetíně. 30. června uzavřela sňatek Irena Tomečková a Josef Brandejs z Gottwaldova v Kojetíně. 28. července uzavřel sňatek Vlastimil Drábek s Janou Pískovskou z Kojetína v Kojetíně.

Mimořádné události: V lednu od 8. do 26. byly celostátně vyhlášeny prázdniny na všech stupních škol v důsledku energetické situace způsobené mrazy a sněhem. V červenci zakoupila TJ Sokol starší autobus Škoda RTO od VŽKG Ostrava, který členové brigádně opravili. Tento slouží pro jízdy k fotbalovým utkáním a zájezdům. Původní autobus Praga RND byl odprodán hudebnímu souboru Ington a autobus Ikarus JZD Morava se sídlem v Kojetíně.

Výstavba: V měsíci březnu a dubnu byl proveden úklid v celé místní části, ošetřena zeleň, okrasné dřeviny, vyčištěny komunikace po zimním posypu. Na hřbitově na obou budovách byla vyměněna krytina, popraskaný eternit za hliníkovou krytinu, okapní žlaby a svody, upraveny chodníky a zeleň, opravena zídka hřbitova. Členové TJ Sokol upravovali fotbalové hřiště. V květnu byly dokončeny úpravy na hřbitově, položeny betonové obrubníky a chodníky vysypány kamennou drtí. Prováděly se úpravy terénu u koupaliště, koupaliště natřeno a napuštěno vodou, od poloviny měsíce června se již koupalo. V dalším průběhu roku si občané upravovali své rodinné domky. Josef Skácelík provedl přístavbu kotelny, sociálního zařízení a další úpravy. František Vymětal dokončoval rekreační domek a Stanislav Plesník garáž. Augustin Sázel provedl fasádu ve dvorní části domu. Jindřiška Motalíková provedla výměnu oken a novou fasádu. Jaromír Mikulec opravil čelní zeď domu a fasádu. Jiří Malík z Kojetína opravil č. p. 55 a přebudoval na rekreační chalupu. Marie Ohnoutková provedla na svém rodinném domku brizolitovou omítku. Jaroslav Procházka postavil garáž u domu Augustina Uhýrka. Výměnu krytiny a opravu domku č.p. 64 na rekreační chalupu prováděli manželé Vojáčkovi z Brna. Miroslav Doležel pokračoval v úpravách rod. domku. Byla přestavěna a upravena autobusová čekárna. Ke hřbitovu upravena příjezdová komunikace. Vypuštěno koupaliště a připraveno pro zimní období. Provedeny úpravy šaten TJ Sokol a koupaliště. Po celý rok byla věnována péče čistotě v místní části, ošetřování zeleně a údržbě okrasných dřevin.

Kulturně společenská činnost:

13. ledna se konal požárnický ples za průměrné účasti občanů. V lednu bylo provedeno školení CO s přednáškou a filmem a zeměpisná přednáška s filmem. V lednu, únoru, březnu a dubnu byly promítány v kulturním domě 1x týdně filmy. 3. února se konal tradiční maškarní ples TJ Sokol za poměrně slabé účasti návštěvníků. 9. února uspořádalo SRPŠ Kojetín ZDŠ I ples v kulturním domě za velmi pěkné účasti. Ples měl velmi dobrou úroveň. 13. února uskutečnilo JZD Morava v kult. domě aktiv pěstitelů cukrovky, kteří zásobují cukrovar v Kojetíně. 20. února zasedala v kulturním domě revizní komise OV KSČ. V únoru a březnu se uskutečnily v kulturním domě zeměpisné přednášky a filmy. 23. března se konal v kulturním domě přátelský večírek VB a PS VB. Zábava měla velmi dobrou úroveň. 2. dubna se konala veřejná schůze občanů v kulturním domě. 30. dubna provedena relace v místním rozhlase k výročí osvobození místní části. 2. června pořádala TJ Sokol červnovou noc v zahradě kulturního domu. Účast návštěvníků velmi malá. 16. června uspořádala TJ Sokol turnaj starých pánů v kopané za účasti Jiskry Rýmařov, Sokola Ludslavice, Sokola Klenovice a Sokola Kovalovice. Vítězem se stalo mužstvo starých pánů z Rýmařova, druhé Ludslavice, třetí Klenovice, čtvrté Kovalovice. Turnaj byl ukončen vyhlášením vítězů a taneční zábavou v kulturním domě. 24. června hrálo I. mužstvo fotbalový turnaj ve Zlobicích, obsadilo 4. místo. 15. července uspořádala TJ Sokol Kovalovice turnaj v kopané za účasti mužstev TJ Sokol Vrchoslavice, TJ Sokol Zlobice a TJ Sokol Polkovice. Vítězem turnaje se stalo mužstvo pořádajícího oddílu. 4. srpna uspořádala ZO SPO předhodovou zábavu za pěkné účasti místních občanů i návštěvníků z okolí. Občanský výbor ve spolupráci s místní skupinou SSM provedli relaci v místním rozhlase k 35. výročí SNP. 21. září se konalo v kulturním domě slavnostní předání rudé standarty TS města Kojetína za vyhodnocení v socialistické soutěži v rámci okresu Přerov. 8. září se uskutečnil zájezd TJ Sokol do Brna na fotbalové utkání Zbrojovka Brno – Baník Ostrava. 5. října bylo v naší místní části provedeno slavnostní zahájení příprav na III. CS srazem asi 400 účastníků z Kojetína a místních částí. Po zahájení byla zapálena vatra, jako symbol spartakiádního poselství, potom následovalo v kulturním domě zasedání spartakiádního štábu, cvičitelů, zástupců politického a veřejného života města. V průběhu celého roku se konaly v kulturním domě slavnostní hostiny k různým příležitostem. Kulturní a společenský život v místní části nedosáhl úrovně předcházejících let.

Zemědělství: Na farmě v naší místní části byla pěstována pšenice, ječmen, kukuřice, bob, cukrovka a brambory. Hektarové výnosy u pšenice byly 45,65 q a ječmene 35 q. Kukuřice byla zaseta za kulturním domem a ha výnos se pohyboval 500–600 q. Brambory byly zasázeny jen pro potřebu členů JZD z Kovalovic a Popůvek s ha výnosem 220 q. Cukrovka byla zaseta na honu pod Hraničkami – 36 ha a dala výnos 386 q po ha. Byla obdělána členy družstva a občany z Kovalovic. Do sklizně rybízu se zapojili téměř všichni občané. Bylo sklizeno (natrháno) 270 q rybízu. Nejvíce natrhali manželé Holíkovi, oba důchodci. Byl upraven hon za kulturním domem rozoráním tradičních hranic mezi Kovalovicemi a Popůvkami. V živočišné výrobě se na farmě chovají prasnice, selata a částečně vepřový žír. Produkce selat nedosahuje plánovaného počtu, stále velký úhyn selat. Mzda členů družstva se v živočišné výrobě pohybují od 25 000 Kčs do 28 000 Kčs ročně, v rostlinné výrobě jsou mnohem nižší.

Počasí: Počátek roku byl poznamenán náhlým poklesem teploty, z 31. 12. 1978 na 1. 1. 1979 poklesly teploty z +5°C až na -14°C, napadlo trochu sněhu. Mrazivé počasí s nočními teplotami až -18°C a denními -4° až -8°C se udržely po celý leden. Napadlo asi 20–25 cm sněhu. Mrazivé počasí provázely také větry. Studené počasí trvalo i v únoru. Denní teploty se pohybovaly kolem 0, noční až -8°C. Střed měsíce byl poněkud teplejší, část sněhu roztálo, noční teploty se pohybovaly 0° až -4°C. 16. 2. nastalo opět ochlazení, poměrně silný vítr s mrznoucím deštěm a později sněžení. Tento ráz se udržel až do konce měsíce. První polovina března se vyznačovala studeným počasím, noční teploty slabě pod nulou, denní vystoupily nejvýše do 6°C, silné větry, dešťové přeháňky se sněhem. Druhá polovina měsíce poněkud teplejší, teplé dny, kdy teplota vystoupila na 14–18°C, se střídaly se studenými. Poslední dny měsíce poměrně teplé. Počátek dubna se vyznačoval střídavými teplotami, noční 0–3°C, denní 6–17°C, dešťové srážky a větry. Poměrně chladné počasí provázelo celý měsíc. Počátek května byl ve znamení střídavých teplot se slabými dešťovými srážkami, střed měsíce velmi teplý bez dešťových srážek, vály silné, teplé jižní větry, denní teploty vystoupily až na 32°C, poměrně teplé noci. Velmi teplé počasí bez dešťových srážek vydrželo až do konce měsíce, denní teploty vystoupily až na 35°C. V červnu pokračovalo teplé počasí bez dešťových srážek, denní teploty přes 30°C. Střed měsíce poznamenán vydatným deštěm a mírným ochlazením. Střídavé teploty, dešťové přeháňky, více chladu provázelo zbytek měsíce. Červenec se vyznačoval

střídavým počasím,dešťových srážek mnoho, noční teploty 9–14°C, denní 16–25°C. V srpnu poměrně teplo s častými dešťovými přeháňkami, denní i noční teploty nepřekročily normál. V první polovině měsíce září teplé slunné počasí téměř bez dešťových srážek s občasnými větry. Noční teploty zaznamenaly pokles v některé dny až na 4°C, jinak normál. Počátek druhé poloviny měsíce ve znamení poklesu denních i nočních teplot s menšími dešťovými přeháňkami, postupně další ochlazení a déšť. Koncem měsíce slunné počasí bez dešťových srážek. V říjnu pokračovalo pěkné slunné počasí s denními teplotami až 20°C, noční se pohybovaly 0–6°C, po dvě noci poklesly teploty na -3°C. Koncem měsíce postupné ochlazení, větry, mlhy, denní teploty poklesly na 6–8°, noční až na -8°C. Listopad proběhl ve střídání proměnlivého počasí, déšť, mlha, větrno, denní teploty do +10°C, noční +1°C až -4°C. Střed měsíce. Bohatý na dešťové srážky, konec měsíce opět proměnlivé počasí, déšť, mlhy, větry. Počátek prosince velmi teplý, ve dne až 14°C, v noci 3° až 6°C, občasné slabé dešťové srážky, později mlhy. 11. 12. v odpoledních hodinách bouřka s vydatným deštěm, neobvyklý to jev. 12. 12. nastalo ochlazení s větrem, teploty poklesly pod 0°C. 16. 12. oteplení, dešťové přeháňky, denní teploty vystoupily až na 10°C, tento ráz počasí trval téměř do konce měsíce. Poslední dny nastalo ochlazení a napadlo asi 5 cm sněhu.

Záznamem o počasí končím zápis pro rok 1979. Snažila jsem se zachytit všechny události a změny, které se v naší místní části udály.

tehdejší kronikářka
Jarmila Tvrdoňová

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Únor ve škole

Koncem dlouhé zimy se už sice každý těší na jaro s jeho teplými slunečními paprsky, ale my jsme zatím neměli ani čas o tom moc přemýšlet. Sněhu jsme si sice v novém roce moc neužili, za to nás čekalo spoustu zajímavých aktivit.

V obou mateřských školách jsme opět přivítali „Kašpárka“ s maňáskovou pohádkou, kterou zahrály dětem učitelky. Děti z Rybiček a Berušek se hned 1. února 2024 sešly na společné akci Sněhobílý den. Všichni se oblékli do bílého oblečení a pověděli si o všem, co k zimě patří. Aby tu zimu malinko přivolali, společnými silami tvořili sněhové vločky. Děti byly rozděleny do tří skupinek a starší děti pomáhaly mladším. Sněhové vločky tvořili z krepového papíru a malovaly zmizíkem. Všechny děti se u toho moc bavily a na závěr si zazpívaly zimní písničky. Začátkem února proběhl na obou MŠ karneval, na který jsme se všichni moc těšili. Děti si za pomoci učitelek vyzdobily třídy, namaskovaly se do svých připravených masek a karnevalový rej mohl vypuknout. Po úvodním

OPEVNĚNÍ MĚSTA KOJETÍNA – HRADBY, BRÁNY A HRADEBNÍ PŘÍKOPY

Pokračování z 2/2024

Nabízí se otázka, jaký byl vzhled Vyškovské brány.

Zcela určitě nebyla stavebním typem věžové brány Kroměřížské či Olomoucké. Je to i vzhledem k tomu, že byla bránou vedlejší, umístěnou v hradební zdi na méně frekventovaném místě.

Archiválie sdělují, že někdo bydlel „u Vyškovské brány“, nikoliv „na Vyškovské bráně“, jak je uváděno u dalších dvou kojetínských bran, nad jejichž průchody byly zřízeny místnosti pro různá využití, především pro vojáky, kteří bránili vstup do města a později zde byly byty, případně další účelové prostory.

Obr. Pohled na domek číslo 82 s pilířem před rokem 1929 a totéž místo několik let po jeho zbourání.

Proto je třeba tuto bránu považovat za bránu „kulisovou“, tvořenou dvěma pilíři, které byly součástí hradební zdi a překlenovacím prvkem tzv. nadpražím. Tvar a použitý materiál horní, překlenovací části, nelze plně doložit.

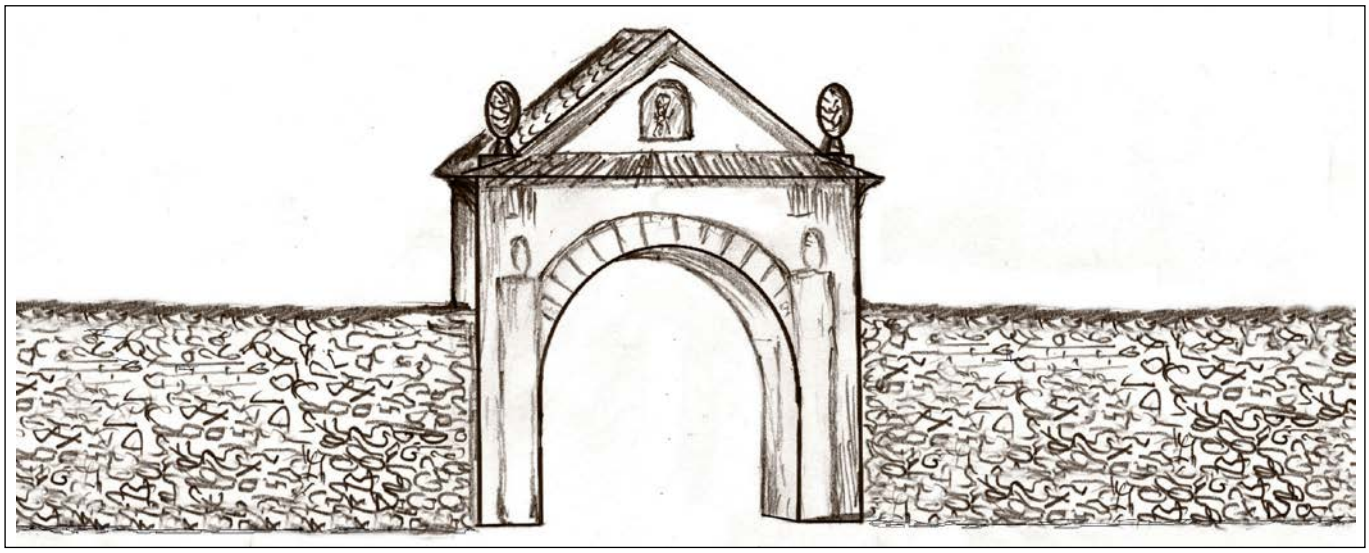

Obr. Pohled na možnou podobu Vyškovské brány v době před zničením jejího nadpraží.

O tom, že **brána byla překlenuta**, svědčí viditelné zdivo z cihel, které je patrné na snímku pilíře, vytvářející následný oblouk nebo „patku“ – podpěru na umístění zdiva či trámů. Pokud bychom připustili, že **brána nakreslená v tzv. Vodní mapě z počátku 18. století na vedutě města Kojetína**, má v době kresby vzhled, blížící se realitě, pak by brána vypadala podle obrázku níže.

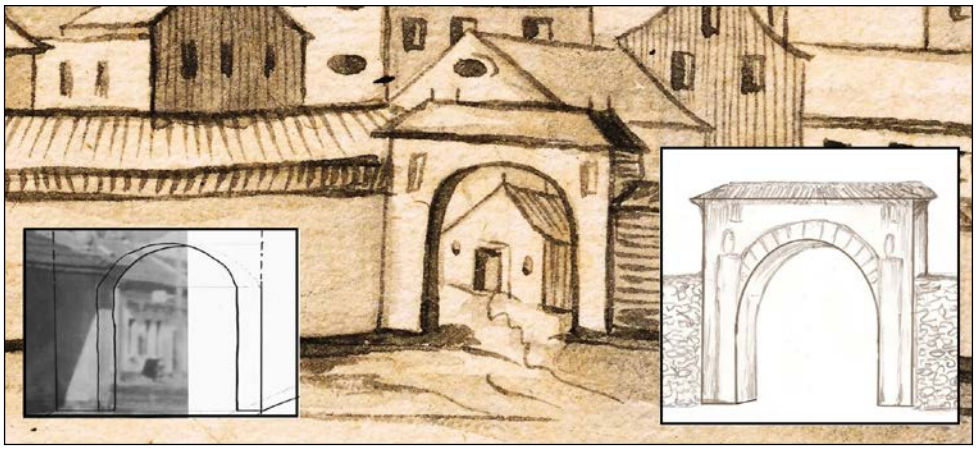

Obr. Vzhled Vyškovské brány na vedutě Vodní mapy z počátku 18. století. Vlevo její obrysy vložené do fotografie.

Na kresbě však chybí vrata či mříž a padací most přes příkop, jak napovídají snad otvory pro řetězy v horní části brány. **U „kulisové brány“ jsou z důvodu její stability k uzavírání možná pouze dvoukřídlá vrata zavěšená na závěsných pantech uchycených v pilířích.**

Po zničení stříšky a oblouku brány, které zřejmě nebyly obnoveny, byly k nadpraží použity pouze rozpěrné dřevěné trámy. Je možné, že z brány zůstaly pouze pilíře, ale bylo nutné, z důvodu jejich stability, kterou ohrožovala tíha vrat, aby bylo překlenutí brány obnoveno rozpěrnými trámy. Pilíře byly následně stavebně upraveny a doplněny okrasnými šiškami. V druhé polovině 19. století se brána stala plně průchozí, tedy bez vrat, tudíž i nadpraží již nebylo její součástí. Zůstaly pouze dva pilíře.

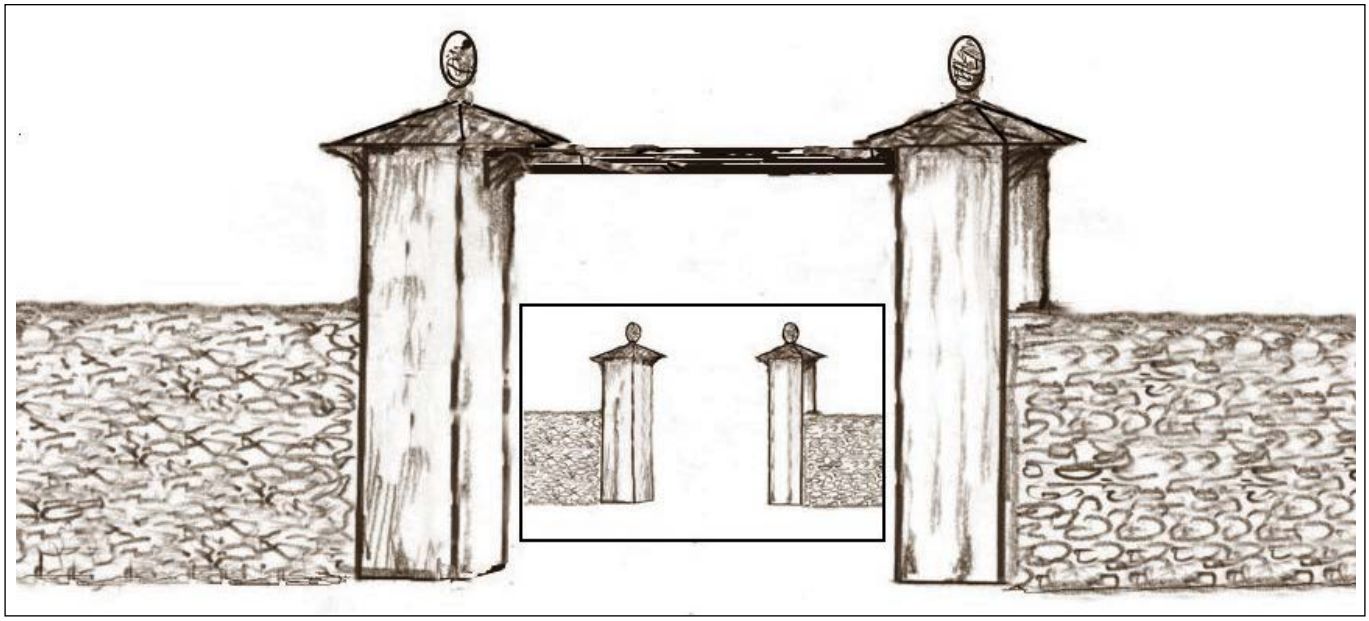

Obr. Rozpěrné trámové nadpraží Vyškovské brány v 18. a 19. století a pohled bez nadpraží.

Součástí pilířů, byla tzv. **piniová šiška**, vycházející z tvaru šištice nahosemenných dřevin. Jako dekorační plastický nebo reliéfní prvek patří **piniová šiška nedílně k renesančnímu, a hlavně baroknímu umění** a představuje symbol života a plodnosti. Za jakých okolností a kdy se pískovcová šiška dostala na pilíře je nesnadné určit. Výšku **šišky na pilíři je možno odhadnout na 30 až 35 cm a průměr v nejširším místě na 20 cm.**
Její povrch, jak je patrno i na nepříliš kvalitním snímku, je silně povětrnostními vlivy obroušen. V této abrazi se odráží i její stáří. Mohla být tedy zhotovena již v období baroka, tedy před třemi či čtyřmi sty lety. V místním muzeu lze podobnou šišku zhlédnout. Její tvar se od šišky na pilíři mírně odlišuje, není však abrazí příliš poškozena, je tedy mladší. Kde byla dříve umístěna, není doloženo. Osudy okrasných šišek umístěných na pilířích Vyškovské brány nejsou známy.

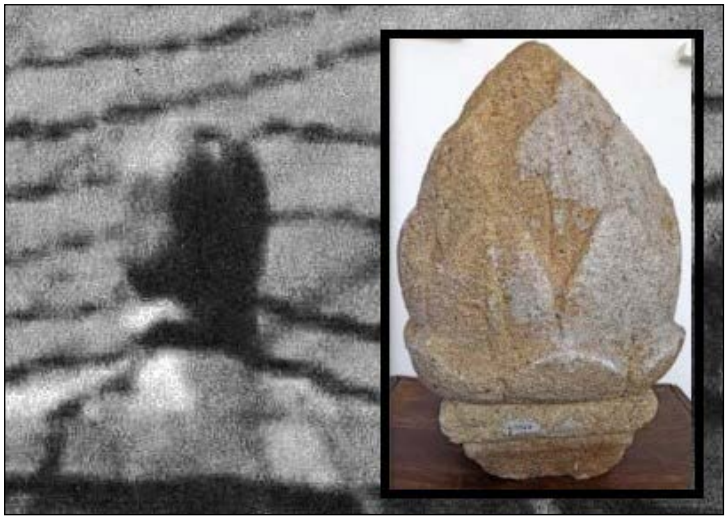

Obr. Pohled na šišku z pilíře a šišku z kojetínského muzea.

Zjištěné archivní střípky o Vyškovské bráně nám nedávají přesný obraz o tom, jak skutečně vypadala. Je významné, že kusé písemné informace doplnil fotografický snímek pilíře brány před rokem 1929, a proto si můžeme bránu představit, jak asi ke konci svého „života“ vypadala a jaký měla osud.
Počátky jejího zbudování souvisí s výstavbou hradební zdi, tedy fortifikace města v době, kdy bylo v držení pražských biskupů. V průběhu času byla brána několikrát zničena a opět, možná v jiné, podobné podobě, zbudována.

Jenom v letech 1600 až 1800 bylo v okolí brány zaznamenáno nejméně osm velkých požárů, které vedle chalup bezpochyby zasáhly plně či částečně i tuto bránu. Přesuny různých vojsk, počínaje husity, Švédy, vojsky císařskými a později pruskými a samozřejmě i běžný městský provoz, se podepsaly na jejím stavu. Po různých přestavbách objektů v okolí brány, kdy již nesloužila svému účelu, **byl Vyškovskou bránou nazýván pouze průchod v místě již stavebně neexistující brány.**

Obr. Pohled na umístění Vyškovské brány v současné zástavbě před jejím zničením bez sousedících chalup.

Po vzniku Československé republiky byl uliční prostor od křižovatky ulice Palackého a Vyškovské po radnici přejmenován po americkém prezidentovi W. Wilsonovi na Wilsonovo náměstí a později měl tento prostor několik dalších názvů, z nichž posledním je „Náměstí Míru“. **Tím pojem „Vyškovská brána“ zanikl.**

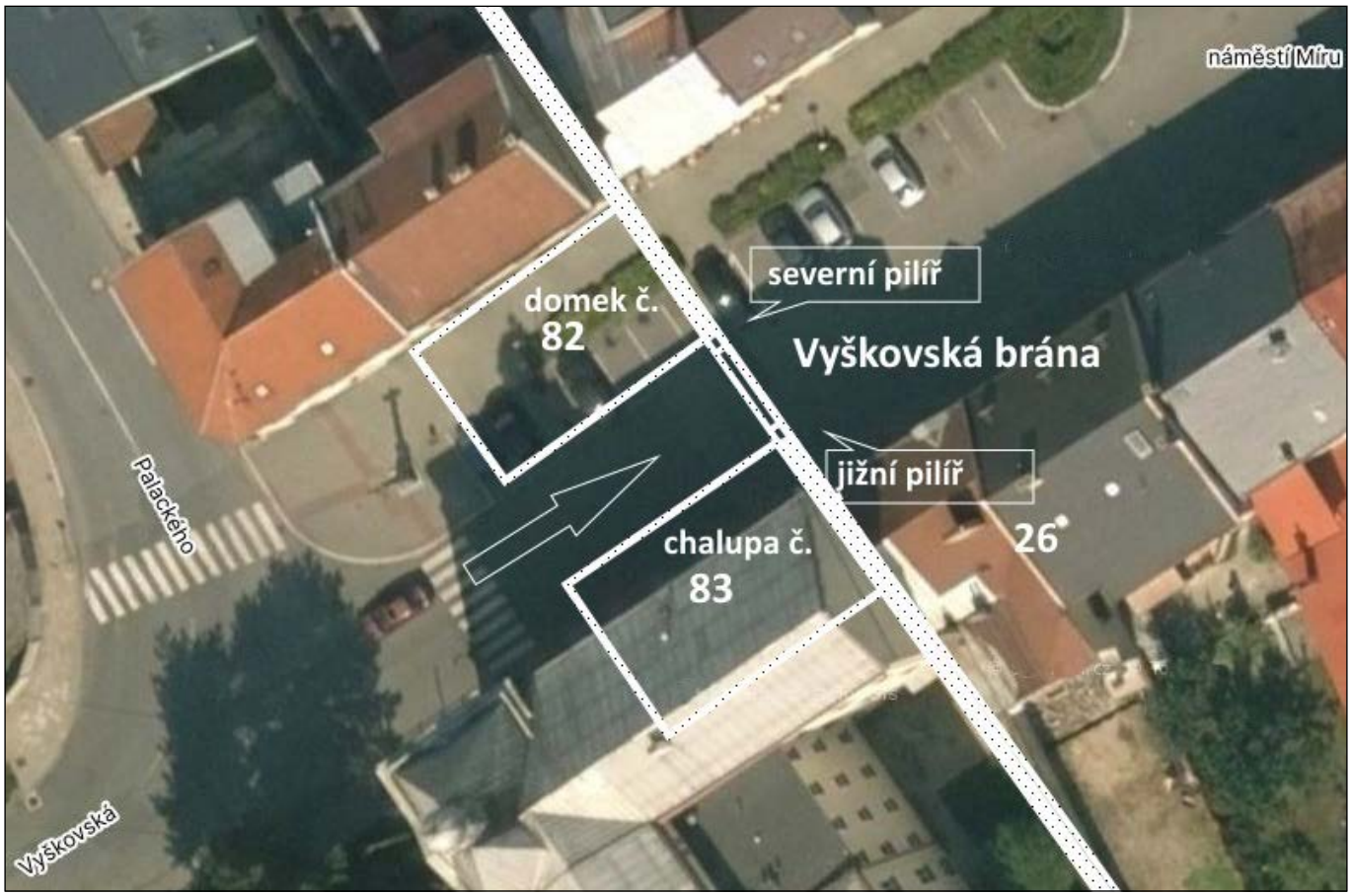

Obr. Poloha Vyškovské brány na leteckém pohledu v současné zástavbě.

Tato brána jako by byla a zároveň nebyla. Kojetínskými kronikáři a historiky byla bezdůvodně, v neprospěch kojetínské historie, opomíjena. Velmi výjimečně bylo místo na oficiálních mapách a nákresech, kde stála, označeno nápisem – Vyškovská brána nebo Wischauer Thor. **Tato konstrukčně jednoduchá brána však byla dlouhodobě významným stavebním prvkem města Kojetína.**

Olomoucká brána

Druhou ze tří kojetínských bran je věžová brána Olomoucká. Už z názvu je patrné, že stála na výjezdu z města severním směrem na město Olomouc. V archiváliích se vedle německého názvu **Olmützer Thor,** vyskytují i tvary **Olomúcká brána, Holomúcká a Holomócká brána, u Hollomúckej bráni, za Olomúczkou bránou** a další.
Jejím protějškem na jižním konci města byla brána Kroměřížská, z níž vedla cesta do města Kroměříže.
Městský úsek mezi těmito branami, dlouhý necelých čtyři sta metrů, byl značně frekventovaný, protože oběma branami bylo možno se dostat do centra města na náměstí, kde byla správa města, řemeslnické dílny, obchodní krámy, hostince – šenkovní domy, pivovar, probíhaly zde trhy a různé společenské činnosti. Vedle cesty, spojující obě brány stály i církevní budovy a do roku 1833 i hřbitov.

Počátky Olomoucké brány mohou být kladeny do doby výstavby opevnění města Kojetína, tedy do 14. století.
Brána umožňovala průchod obrannou linií dovnitř opevněného prostoru. Byla stavěna, jak bylo obvyklé, současně s hradební zdí a její stavební „kulisový" tvar byl podřízen průběhu zdi. Průchod uzavírala mohutná vrata zavěšená na pilířích s nadpražím, tvořeným trámy nebo kamenným obloukem s kamennou nadstavbou. Vedle brány, pod přístřešky, stála z vnější strany ostraha, tvořená ozbrojenými muži a z druhé strany celník či výběrčí mýta, daní a poplatků.
Tato raná forma ochrany města byla postupně nahrazována zděnými zastřešenými průchozími budovami, čtvercového či obdélníkového půdorysu. Průchod byl zabezpečen silnými, možná dvojitými vraty, která byla vyztužena železnými prvky jako byl plech či hřeby.

Obr. Poloha Olomoucké brány v současné zástavbě.

S nástupem rozvoje palných zbraní počátkem 15. století, se i v Kojetíně změnil tvar Olomoucké brány a **nad zděnou průchozí budovou byla vystavěna věž s jednou místností,** částečně zbrojnicí, ve které již působila hlídka, která varovala obyvatele před vpádem nepřátel nebo i před požárem, protože z věže se střílnami, později okny, byl široký rozhled na město a okolí. Do věže byl přístup po schodech vedoucí ke dveřím do místnosti - zbrojnice, z přístavku vystavěného vpravo vedle věže na vnitřní straně hradební zdi.

Výstavba Olomoucké a také Kroměřížské věže na branách, musela být provedena ještě před rokem 1547.
Tento rok potrestal římský císař a český král Ferdinand I. Habsburský po porážce stavovského povstání v roce 1547 královská města hospodářsky značnými pokutami a konfiskacemi majetku. Toto opatření se muselo nutně projevit i v ostatních městech, včetně Kojetína. Města začala šetřit, což mělo za následek zastavení výstavby a obnovy všech prvků městské fortifikace. Tato skutečnost se negativně odrazila za necelých sto let, v době Třicetileté války, kdy fortifikace měst byla na nízké úrovni, a tím se stala snadno proniknutelnou nepřátelskými vojsky.
I zástavní město Kojetín mělo špatnou obranu. Zástavní držitelé, ať už to byli Šternberkové, Cimburkové či páni z Kunštátu, zřejmě nedávali peníze na ochranu své zástavy, spíše se snažili z města peníze získat. A správa města tyto prostředky na výstavbu a udržování obranných prvků neměla.
Proto je možno se oprávněně domnívat, že městské brány s věží, byly vystavěny ještě v době, kdy Kojetín byl spravován výlučně pražským biskupstvím a nebyl v zástavě, tedy do první třetiny 15. století.
Lze však připustit, že některý ze zástavních věřitelů, z důvodu obavy, že půjčené peníze mu nebudou vráceny a zástavní majetek mu zůstane, prováděl vylepšování obranných prvků města k ochraně svého budoucího majetku.

Pokračování příště. Miloš Krybus, Božena Hanáková-Urbanová, Josef Bibr

představení všech masek byly v každé třídě připraveny zábavné soutěže a úkoly. Večerníčkovy popletené pohádky, házení míčků na cíl, prolézání tunelem a spousta dalších. V závěru jsme si ve třídách zatancovali na pravé karnevalové diskotéce. Odměnou pro malé účastníky byly nejen diplomy, ale i sladké dobroty.

Další oblíbenou akcí je zimní olympiáda, která proběhla postupně ve všech třídách. Děti zapálily olympijskou pochodeň, seznamovaly se se zimními sporty a měly možnost se dokonale vyřádit ve sportovní hale při turnaji ve florbale. Všichni soutěžili s plným nasazením, a tak každý účastník turnaje byl za svou snahu oceněn diplomem a sladkou odměnou.

Koncem měsíce se děti z nejstarších tříd zúčastnily vzdělávacího programu Zdravá pětka pořádaný Nadačním fondem Albert. Program byl zaměřený na zdravý životní styl, především v oblasti zdravé výživy. Děti se zábavnou a interaktivní formou seznámily se zásadami zdravého stravování.

A co nás čeká v březnu? Postupně navštívíme dětské oddělení městské knihovny a kojetínský divadelní festival.

Doufáme, že se s námi zima pomalu rozloučí a konečně se o slovo přihlásí jaro. *vedení MŠ Kojetín*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NÁMĚSTÍ MÍRU KOJETÍN

Kultura 1. stupně

V 1. pololetí jsme navštívili s velkým úspěchem divadla ve Zlíně a v Prostějově. Ještě na konci února se žáci 2. tříd vypraví do zlínského divadla na krásnou pohádku Zimní příběhy včelích medvídků, kterou na podzim už s nadšením viděli i naši prvňáčci.

U příležitosti pololetního vysvědčení dostaly děti odměnu v podobě filmového představení v Kroměříži. Animovaná pohádka Mezi živly se dětem moc líbila a už se těší na další filmový zážitek, a to na konci školního roku, kdy žákům 1. stupně opět něco hezkého připravíme.

-zš-

Beseda „Kyberšikana“ na naší škole

Ve dnech 6. a 7. února 2024 se uskutečnila pro žáky 2. stupně přednáška s Policií České republiky na téma „Kyberšikana“.

Toto téma bylo pro naše žáky přínosem. V dnešním online světě je to hrozba nejen pro děti, ale také pro dospělé.

Přednáška byla obohacena různými aktuálními případy, ve kterých se někteří žáci přímo viděli. Zajímavé i poučné povídaní o nástrahách sociálních sítí upoutalo i učitele, kteří tuto přednášku absolvovali společně se žáky.

Velké díky por. Lence Vankové a jejímu poutavému povídání. *-zš-*

Školní přebor dívek školy v ringu

Dne 26. ledna 2024 se uskutečnil na hale v Kojetíně přebor dívek naší školy v ringu, kterého se zúčastnilo pět družstev složených z žákyň 8. a 9. ročníků.

V každém týmu hrály čtyři hráčky. Celé utkání se odehrálo formou každý s každým na dva vítězné sety do 15 bodů.

Po vyčerpávajících soubojích mezi děvčaty došlo na udělování cen v podobě diplomů a sladké odměny.

Výsledky:

1. místo – žákyně 9.A ve složení: Vítková, Barošová, Michálková, Kargerová; 2. místo – žákyně 8.A ve složení: Filipová, Hlaváčová, Smolíková, Šťastná; 3. místo – žákyně 9.A a 8.A ve složení: Sedlářová, Polcrová, Kodýtková, Šišláková.

-zš-

Zápis dětí do 1. tříd

Základní škola Kojetín, náměstí Míru 83

pořádá

11. a 12. dubna 2024

zápis dětí do prvních tříd

Zápis se koná v 1. poschodí školy (učebny č. 112 a č. 113)

čtvrtek 11. dubna 2024 od 15.00 do 17.00 hodin
pátek 12. dubna 2024 od 15.00 do 17.00 hodin

Do 1. ročníku se zapisují děti, které do 31. srpna 2024 dovrší 6. rok věku.
Výjimečně mohou být zapsány i děti mladší,
nebo může být vyřízen odklad školní docházky.

K zápisu přijde zákonný zástupce s dítětem.
Přinese s sebou rodný list dítěte a svůj občanský průkaz.

K zápisu (v pátek 12. dubna 2024) se dostaví také zákonný zástupce s dítětem, kterému již byl v loňském roce udělen odklad školní docházky.

Podrobnější informace o naší škole a o možnostech rodičů při výběru školy Vám rádi poskytneme osobně nebo na telefonním čísle 581 762 036.

Těší se na vás kolektiv pracovníků ZŠ Kojetín, náměstí Míru 83.

Rudolf Pavlíček, ředitel školy

Kritéria pro přijetí do první třídy na školní rok 2024/2025

Ředitel školy bude rozhodovat o přijetí do prvního ročníku podle těchto kritérií a v tomto pořadí:

1. Trvalé bydliště dítěte v Kojetíně – včetně jeho místních částí (Kojetín I – Město, Kojetín II – Popůvky, Kojetín III – Kovalovice).

2. Věk dítěte – přednostně budou přijímány starší děti.

Pořadí u zápisu není kritériem pro přijetí dítěte a nemá žádný vliv na rozhodování o přijetí.

Rudolf Pavlíček,
ředitel ZŠ nám. Míru 83

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
náměstí Míru 83 • Kojetín

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Potřetí jsme opravdu vyletěli. Alespoň symbolicky

Naše v pořadí třetí VýleT(í)me bylo trochu záhadné, naučné, sladké, hravé a hodně v poklusu.

Proč záhadné? Cíl výpravy jsme zašifrovali do symbolů vztahujících se k plánované destinaci – a byli jsme rádi, že naši studenti s námi drželi basu až do konce, tzn. tvářili se, že vůbec, ale vůbec netuší, kam tentokrát doputujeme. Nápovědu jsme ve vlaku rozšířili o distribuci 30 výherních losů a následně usoudili, že slovo „výherní" je vysoce manipulativní pojem…

Naučné bylo putování proto, že oním záhadným cílem se nakonec ukázala být Papírenská manufaktura ve Velkých Losinách. Zde nás průvodkyně provedla muzeem i výrobnou a zhlédli jsme i krátký film o více než čtyřsetleté historii ruční výroby papíru. Cestou k manufaktuře jsme minuli krásný renesanční zámek a něco málo si řekli o čarodějnických procesech, které se zde v 17. století odehrávaly. Kojetínská knihovnice nám také tradičně rozdala záložku do knihy (třeba do Kaplického Kladiva na čarodějnice) a tipy na čtení o zdejším regionu.

Sladká pak byla zastávka v místní kavárně proslulé výrobou výborných čokoládových pralinek.

Načerpanou energií jsme jednak doplnili deficit, který vznikl při neplánovaných zastávkách na dětských hřištích, jednak jsme získali sílu na úprk v plné polní na vlak. Do časové tísně jsme se totiž dostali kvůli simulaci tvorby středověkého glejtu a pouštění lampionů štěstí. Obojí se nám povedlo: nad Velkými Losinami se stále ještě vznášel růžový balón, zatímco třicet členů naší výpravy se s více či méně oroseným čelem usazovalo do vlaku směrem na Kojetín.

Eva Mlčochová

Den otevřených dveří na gymnáziu zpestřila fairtradová kavárnička

Gymnázium Kojetín tradičně dvakrát v zimním období otevírá dveře, aby představilo své prostory nejenom budoucím žákům a jejich rodičům, ale také absolventům a široké veřejnosti. V tomto školním roce se tak stalo v sobotu 2. prosince 2023 a 27. ledna 2024 a setkali jsme se s 325 návštěvníky.

Představili jsme dlouhodobé projekty (Světová škola, spolupráce s Centrem Narovinu v Keni, podnikání), ale také novinky (Příběhy našich sousedů, časopis Gymploviny, spolupráce s organizací Ekvádor na dlani, aktivity VýleT(í)me, Lego roboti, Klub matematiků). V loňském roce jsme se také stali Fairtradovou školou a opět na dni otevřených dveří propagovali značku Fairtrade (spravedlivý obchod) v improvizované kavárničce. V nabídce byla nejenom férová káva, ale také čaj. Malí návštěvníci ocenili férovou horkou čokoládu. V kavárničce bylo po oba dny plno a studenti se měli co ohánět, aby stihli plnit objednávky. Veliké poděkování za pomoc patří učitelce Štefkové, Aleši a Matouši Krchňákovým, Anežce Míšové, Nele Bátrlové a Janu Dýmalovi.

Markéta Matějková

Vzpomínky pamětníků z Olomoucka a Prostějovska ožijí díky žákům základních a středních škol

V pondělí 25. března 2024 se od 16 hodin ve Společenském domě Prostějov uskuteční slavnostní prezentace projektu Příběhy našich sousedů. Přijďte se podívat, jak žáci publiku přiblíží vzpomínky třinácti pamětníků z Olomoucka a Prostějovska, jejichž životy významně ovlivnily dějinné události 20. století. Uslyšíte příběhy nejenom Čechů a i jedné Maďarky. O hudební doprovod se postará ZUŠ Prostějov.

Do projektu Příběhy našich sousedů se zapojilo celkem třináct týmů z Olomoucka/ Prostějovska. Pod vedením svých učitelů zaznamenali pamětnická vyprávění žáci ze ZŠ Velký Týnec, ZŠ Velká Bystřice, ZŠ Bedihošť, ZŠ Němčice nad Hanou, ZŠ Olšany u Prostějova, ZŠ Osecká Lipník nad Bečvou, Cyrilometodějské gymnázium Prostějov, Gymnázium Lipník nad Bečvou a Gymnázium Kojetín. V průběhu šesti měsíců žáci nejprve natáčeli vyprávění místních pamětníků a dohledávali dokumentární materiály k jejich příběhům. Ze shromážděných podkladů pak vytvořili vlastní dokumentární díla, která jsou již na webu projektu: https://www.pribehynasichsousedu.cz/prostejovsko-olomoucko/prostejovsko-a-olomoucko-2023-2024/

Projekt Příběhy našich sousedů vznikl pod taktovkou Post Bellum, měst Prostějov, Velká Bystřice, Kojetín, Němčice nad Hanou, obcí Velký Týnec a Olšany u Prostějova, Gymnázia Lipník nad Bečvou, ZŠ Lipník nad Bečvou a ZŠ Bedihošť.

Regionální koordinátor
Eva Josefíková

ZUŠ KOJETÍN ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA KOJETÍN

A zase jsou tu soutěže...

Začátek kalendářního roku patří na ZUŠce tradičně soutěžním přípravám a probíhajícím školním kolům.

Žáci klavírního, kytarového a houslového oddělení měli možnost naposledy soutěžit ve školním roce 2019/20, tenkrát bohužel proběhla pouze okresní kola, krajská se již z důvodu covidu nekonala a z tohoto důvodu byl prodloužen i interval obměny soutěží v různých oborech o rok.

Letos bylo z výše uvedených studijních zaměření přihlášeno do školních kol devatenáct soutěžících žáků.

Klavíristé a houslisté předvedli své výkony už před jarními prázdninami 8. a 9. února 2024.

Porota rozhodla, že do okresního kola, konaného 7. března 2024 v Hranicích, postoupilo všech pět soutěžících klavíristů. Houslové oddělení reprezentovali 28. února 2024 v Lipníku nad Bečvou tři vybraní houslisté.

Školního kola ve Hře na kytaru, se zúčastní 6. března 2024 osm kytaristů, vybraní nejlepší z nich budou naši ZUŠku reprezentovat 18. března 2024 v Přerově.

Všem soutěžícím přejeme hodně štěstí, pevné nervy a co nejlepší umístění.

Vaše ZUŠka

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN INFORMUJE

Proběhlé akce

Noc a den v DDM

Celorepubliková akce pro děti byla zaměřena na program o pololetních prázdninách. My jsme pro děti připravili bohatý program s přespáním na „domečku“. Začínali jsme ve čtvrtek večer 1. února a končili v pátek odpoledne 2. února 2024. Všichni zvládli světelný tanec ve speciálně připravených kostýmech, vyzdobili si papírový profil hlavy pomocí oblíbených barev, podívali se na naše kino s kornoutem popkornu pro každého, absolvovali noční stezku při svíčkách a po spánku ve spacáku si další den natiskli na památku bavlněný polštářek. Bylo to intenzivní a moc příjemné!

Velká cena DDM Kojetín – Desková hra Česko

V úterý 6. února 2024 se utkali soutěžící ve vědomostní soutěži. Náplní úkolu byla desková hra Česko. Dva zástupci za třídu se snažili získat co nejvíce bodů. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – mladší (6. a 7. ročníky základní školy i gymnázia) a starší (8. a 9. ročníky základní školy i gymnázia). Za výhru získali drobné odměny a potřebné body do celoroční soutěže.

Jarní prázdniny pro rodiče a děti – Kouty nad Desnou

Celkem 34 účastníků s námi strávilo krásných pět dní na horách v termínu od 11. do 16. února 2024. I přes téměř jarní počasí se naši nejmenší lyžaři naučili lyžovat a ti pokročilejší se zdokonalili v lyžařských dovednostech. Již teď se těšíme na příští rok.

Příměstský tábor Duhové prázdniny

Program pro děti na jarní prázdniny (12.–16. února 2024) byl připraven v barvách duhy. Duha odedávna poutala pozornost lidí a představuje symbol štěstí. Pestře i hravě jsme se snažili pojmout výběr aktivit. Děti si vytvořily na památku keramické srdce na zavěšení, tašku s otisky, obrázek z písku a duhový obrázek na plátně. Na závěr jsme jeli na výlet do Dětského světa v Kroměříži.

PŘIPRAVUJEME

Výukové keramické programy pro MŠ a ZŠ

28. 3. 2024 – Zelený čtvrtek – program pro děti

Bližší informace o všech připravovaných akcích najdete na www.ddm.kojetin.cz a facebookových stránkách DDM Kojetín.

Lyžařské zájezdy na hory

Celkem čtyři neděle v měsících leden a únor jsme strávili ve Ski areálu Kareš v Koutech nad Desnou, kde se 25 malých i velkých lyžařů a deset snowboarďáků zdokonalilo ve svých dovednostech.

Se zimní sezónou jsme se rozloučili karnevalem na sněhu. Děkujeme všem účastníkům, všem lyžařským instruktorům, naši milé řidičce Haničce (Autobusová doprava Kraťochová s.r.o.) a Ski areálu Kareš.

-ddm-

MĚSTSKÁ KNIHOVNA MěKS KOJETÍN

Únor v knihovně

V měsíci únoru proběhly v naší knihovně Lekce informační výchovy, určené pro žáky 8. tříd. Náplní je práce s on-line katalogem formou praktických cvičení. Dále to byla soutěž „Kdo to nakreslil?“ zaměřená na poznávání ilustrací předních českých výtvarníků. Zapojily se školní družiny a kluby malých čtenářů z Polkovic a Lobodic.
Všechny děti, které rády malují, se mohly zúčastnit výtvarné soutěže „Mladý výtvarník“ a ty nejúspěšnější oceníme v březnu – měsíci čtenářů.

Jitka Lorencová, vedoucí knihovny

PŘIPRAVUJEME NA BŘEZEN 2024

BŘEZEN – MĚSÍC ČTENÁŘŮ

Celostátní akce podporující a propagující četbu, pořádaná každoročně v měsíci březnu. Vznikla v roce 2009 a jejím organizátorem je Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky (SKIP). Každý rok se k této akci svými aktivitami hlásí více než 400 veřejných knihoven z celé České republiky.
Čtení je příjemná záliba, která nás doprovází po celý život a kterou můžeme sdílet se svými blízkými.
Knihy a knihovny doprovázejí své čtenáře od dětského věku po věk seniorský.

ČTENÁŘ ROKU 2024

Stalo se již tradicí, že v březnu – měsíci čtenářů, vyhodnocujeme nejlepší čtenáře uplynulého roku. Letos oceníme i nejlepší výtvarníky z únorové soutěže.

PRO RADOST A DOBROU NÁLADU – JARMILA MANDŽUKOVÁ

6. března 2024 v 17.30 hodin, kavárna VIC Kojetín

Přednáška pro širokou veřejnost na téma duševního zdraví s tipy a podněty k získání a udržení dobré nálady. Jihočeská autorka se zaměřuje ve svých knihách na zdravý životní styl, výživu, bylinkářství i psychohygienu. Srdečně zveme! Vstupné 50 Kč

VLÁDCOVÉ NAŠICH HOR

20. března 2024 ve 13.30 hodin, CSS J. Peštuky
2. dubna 2024 v 10 hodin, Dům sv. Josefa Kojetín

Literární beseda, sdílené čtení pro klienty CSS a Domu sv. Josefa v Kojetíně. Tentokrát si přečteme nejkrásnější pověsti o strážcích našich hor.

KNIHOVNICKÁ MINIMA

První seznámení s knihovnou a společné čtení nejznámějších českých pohádek.
Pro děti z MŠ v Kojetíně a MŠ v Lobodicích

VELIKONOCE V KNIHOVNĚ

březen–duben, pro školní družiny a kluby malých čtenářů z Polkovic a Lobodic

Tvořivá dílnička spojená se čtením o lidových zvycích a tradicích a veselých velikonočních příběhů.

NOC S ANDERSENEM
POHÁDKOVÝ VEČER S ANDERSENEM

12. dubna 2024, 16–21 hodin, děti 1.–4. třída, VIC

Podvečer plný pohádkového čtení, her, soutěží, kreslení, tvoření, spolu s dobrodružným objevováním tajuplných zákoutí potemnělé budovy VIC. Budeme hledat poklad ukrytý na půdě či ve sklepení…
Akci pořádáme u příležitosti narození slavného dánského pohádkáře H. CH. Andersena.
Neváhejte a přihlaste se!
Přihlášky i veškeré informace získáte v knihovně.
Svoji účast, prosím, potvrďte do 10. 4. 2024!

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna
facebooku a rajče.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN

Kultura v únoru

Únor se nesl ve znamení rozvernosti a veselosti. V sobotu 10. února 2024 se do kojetínských ulic vydal **rozpustilý medvěd s medvědicí a samozřejmě pestrým průvodem masek**, kteří vycházeli od babičky Bíbrové z Kroměřížské ulice. První zastávka se letos konala v bytovce u Řezáčů, kde po úvodním tanečku došlo i na bohaté občerstvení v podobě pálenky a domácích dobrot. Samozřejmě jsme nemohli minout ani Hruškův grunt, kde nám naše veselí překazil neukázněný řidič, který se domníval, že rána na buben mu způsobila škodu na autě, naštěstí ho včas zpacifikoval čadský strážce zákona František Kraváček, který přestože byl v civilu, chrabře zúčtoval s agresorem a odkázal ho do patřičných mezí, a tak jsme se mohli dál bavit a vychutnat si bohaté pohoštění od Ligurských. Další naše kroky směřovaly na radnici, kde jsme se přišli přihlásit o ostatkové právo. Zde nás přivítal starosta Leoš Ptáček a oba místostarostové – Arnošt Petružela a Jaroslav Bělka. Po výčtu jejich hříchů ohledně správy města, nás nevyplísnili, ale naopak si zatančili s medvědy a nabídli nám občerstvení. To ovšem nebyla poslední zastávka na Masarykově náměstí. S nadšením nás přivítal Dušan Meduna v Hospůdce U Pedyho s bohatým rautovým občerstvením. Na nádvoří u Ladička Poláka bylo přichystáno mimo vynikajících lahůdek i speciální wc pro masky. Poté se masopustní průvod vydal do Vyškovské ulice, kde jsme se všichni těšili na vynikající koule paní Kočičkové, poté už nám nic nebránilo navštívit Hoškovi a Pavlíčkovi v ulici Stanislava Masara. Tam jsme zakusili výborné jednohubky, za které se medvědi odměnili hospodyňkám tancem. Abychom udělali radost i našim seniorům, stavili jsme se u Domu s pečovatelskou službou na Jana Peštuky, kde masky napojili manželé Juračkovi. Posléze se všichni těšili na dvorek k Vranovým, kde nás panimáma tradičně pohostila výbornými koblihy, a pořídili jsme si tradiční společnou fotku na hromadě štěpky. Sladké koblihy jsme následně neutralizovali u Gardavských delikatesní škvarkovou pomazánkou, děti z průvodu se podívaly na dnes již exotická zvířata, jako jsou koně, koza či králíci a pomalu jsme se poroučeli na Závodí, k restauraci U Tondy Na Hrázi. Tam nás čekalo milé překvapení. Nevím, jestli to bylo mírou alkoholu, nebo krásným slunečným dnem, ale našim pohledům se naskytlo, kterak ven z restaurace vycházely královny s korunkami na hlavách, aby se poveselily v kole s medvědy. I přes svůj zralý věk a fakt, že jim jedna z masek narušila v salonku tombolu, tančily bravurně, skutečně jako královny. Poslední zastávkou ostatkové soboty se uskutečnila u rodiny Jaroslava Drbala, kde se tančilo, zpívalo a veselilo. Rozverné maškary dokonce „stréca“ Drbala unesly na základnu do Kroměřížské ulice k „Babičce“, kde se znavené masky občerstvily teplou zelňačkou a jinými specialitami a vychutnaly si točené pivo. Zde se „lófrovalo a mózovalo“ do pozdních večerních hodin, protože každý si byl vědom, že po hojném masopustu, následuje půst.

Pro ty, kteří chtěli dostát tradicím a rozloučit se s masopustem si Hanácká beseda připravila na sále Vzdělávacího a informačního centra **Hanácké candrbál, kde se o půlnoci konalo tradiční pochovávání basy** s farářem Františkem Kraváčkem. Mimo bohatého občerstvení a tomboly, si přišli na své i všichni milovníci dobré zábavy.

Za čtrnáct dní, tedy v sobotu 24. února 2024, se konal **tradiční Hanácký bál,** který se těšil enormní návštěvnosti. Kolem osmé hodiny večerní se na sále Sokolovny seřadili k slavnostnímu nástupu nejen členové domácí Hanácké besedy, ale i krojovaní hosté z Kostelce Na Hané, Hrušky, Kroměříže a slováckého Ořechova. Při slavnostním nástupu uchvátila přítomné nejen krása krojů, ale i hrdost jejich nositelů k jejich rodné Moravě. Tuto hrdost vyjádřili i návštěvníci zpěvem ve stoje při přednesu neoficiální moravské hymny „Moravo, Moravo“. Celý večer provázela pestrá paleta zábavy a v každém směru bylo o návštěvníky plesu postaráno. Bohatá tombola nabízející takřka tři sta cen byla záhy vyprodána a tetiny v kuchyni se nestačily obracet při výdeji občerstvení. Plný parket svědčil o šťastném výběru kapel, kdy se střídala dechová hudba Hulíňané s pop-rockovou muzikou Hallo Band. V pekle pak milovníky zpěvu lidových písní oblažovala cimbálová muzika Dubina s primášem Luďkem Koutným. Zábava rychle ubíhala a před půlnocí se naskytla všem nádherná podívaná na parket, kde všechny přítomné folklórní soubory předvedly zlatý hřeb Hanáckého bálu a to „Moravskou besedu“. Velká účast na plese i verva, s jakou jej pořadatelé připravili, svědčí o tom, že i v dnešní době jsme hrdi a rádi za to, že si připomínáme naše kořeny a zem, ze které jsme vzešli.

-miza- Foto: J. Bělka, MěKS Kojetín

DIVADELNÍ KOJETÍN 2024

DIVADELNÍ KOJETÍN 2024

STŘEDA 6. BŘEZNA 2024

20.00 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

ihned po zahájení

Divadelní spolek Kroměříž

Willy Russel, Rob Hayes, Aldo Nicolaj, Lukáš Pavelka:

MARIÁŠ ŽIVOTA

Mozaika čtyř monologů; 65 minut

22.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

ČTVRTEK 7. BŘEZNA 2024

8.15 a 10.00 hodin

Divadýlko Mrak

TROJLÍSTEK POHÁDEK

Pohádka pro MŠ a 1.–3. třídy ZŠ; 60 minut

20.00 hodin

Divadelní spolek J. K. Tyl Brodek u Přerova

Kazimir Lupinec: **UPOKOJENKYNĚ**

Komedie; 90 minut

22.30 hodin - Diskuse s lektorským sborem

PÁTEK 8. BŘEZNA 2024

11.00 hodin

Metropolitní divadlo Praha

S ČERTY NEJSOU ŽÁDNÉ ŽERTY

Známá česká pohádka pro 2. stupeň ZŠ a GKJ; 60 minut

17.00 hodin

Studio SEN Olomouc

Petr Erbes, Boris Jedinák:

VICHŘICE V DOMĚ Č. 11

Autorská inscenace vychází z reálných příběhů pěti českých seniorek; 60 minut

19.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

20.00 hodin

Smotaná hadice Křenovice

Elaine Murphyová:

TŘI HOLKY JAKO KVĚT

Komedie; 110 + 15 minut

22.30 hodin - Diskuse s lektorským sborem

SOBOTA 9. BŘEZNA 2024

11.00 hodin

Divadelní studio Viktorka Holešov

KANDIDÁT

Politický thriller; 75 minut

12.30 hodin - Diskuse s lektorským sborem

16.00 hodin

Morkovští ochotníci

Marie Tesař:

MARIE, DCERA KAJETÁNOVA

Komedie o životě mladé herečky Marie Tylové; 70 minut

18.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

20.00 hodin

Divadlo Dostavník Přerov

Paolo Genovese a Paolo Costella:

NENÍ CO SKRÝVAT

Hodně tmavo šedá (skoro černá) komedie; 85 minut

22.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

cca 22.00 hodin

DIVADELNÍ VEČÍREK

Vestibul Sokolovny

NEDĚLE 10. BŘEZNA 2024

10.00 hodin (hraje se na jevišti s diváky)

Studio Divadla Haná Vyškov

Karel Čapek:

ZAŘÍDIL TO POVONDRA (VÁLKA S MLOKY)

Drama; 85 minut

12.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

13.00 hodin

Dohráli jsme Uherské Hradiště

Ludvig Holberg: **JEPPE**

Komedie; 80 minut

15.00 hodin - Diskuse s lektorským sborem

cca 16.30 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A UKONČENÍ 30. ROČNÍKU

TŘICET LET S DIVADELNÍM KOJETÍNEM

Výstava fotografií a historie – po celou dobu přehlídky ve vestibulu Sokolovny Kojetín

změny programu vyhrazeny

DIVADELNÍ KOJETÍN 2024

Divadelní Kojetín, který v letošním roce oslaví třicítku, se bude konat v týdnu od 6. do 10. března 2024 v místní Sokolovně. Program nabízí celkem dvanáct inscenací, z toho devět je zařazeno do soutěže.

Festival je konfrontací různých přístupů k činohernímu a hudebnímu divadlu. Představení letošního ročníku jsou proto velmi rozmanitá. Divák se bude bavit převážně při komediích, zastoupený je i žánr dramatický.

Festival není jen přehlídkou divadelních představení, organicky k němu patří i besedy s odbornou porotou, tvůrci i diváky. Ty probíhají po každém soutěžním představení a všichni společně v diskuzi rozebírají konkrétní inscenace, vyjadřují se ke všem složkám divadelního díla. Odborná porota bude pracovat ve známém složení – Petra Richter Kohutová, Vladimír Fekar a Vladimír Altán Mátl, kteří od středečního večera až do nedělního odpoledne budou hodnotit výkony všech zúčastněných a na závěr vyberou ty nejlepší.

Ať tedy žije 30. ročník přehlídky amatérských divadel Divadelní Kojetín 2024!

Festivalový program je žánrově pestrý a určitě si z něj vybere každý Divadelní Koječák.

V soutěžní části se představí devět divadelních souborů a divadel, které budou usilovat o postup na celorepublikovou přehlídku Divadelní Piknik Volyně. V nesoutěžní části vystoupí pro místní školy Divadýlko Mrak s Trojlístkem pohádek a Metropolitní divadlo z Prahy se známou českou pohádkou S čerty nejsou žádné žerty.

Představme si soutěžící...

Divadelní spolek Kroměříž

Spolek Kroměříž vznikl pod tímto názvem v roce 2006 a navazuje na dlouholetou tradici ochotnického divadelnictví v Kroměříži. Spolek každý rok připravuje dvě až tři premiéry a nabízí divákům i předplatné. Od roku 2008 organizuje spolek Divadelní festival Ludmily Cápkové, který je koncipován jako postupový, s možností postupu na festival mladého amatérského divadla FEMAD Poděbrady.

Mariáš života je mozaikou monologů dvou herců (Honzy Raclavského z Kojetína a Zdeňky Kulové z Ostravy) v mixu komedie a vážného dramatu. Inscenace rezonuje s tématy hledání štěstí a místa v životě. Ústředním výstupem je monolog deviantní Francescy z aktovky Voda a mýdlo Alda Nicolaje, kterou doplňuje trapně vtipná one man show Roba Hayese - Trapné konverzace se zvířátky co jsem vo*jel. Proti tomu stojí osudy obyčejných lidí, kteří své štěstí hledají v drobných každodenních věcech. Shirley Valentine, rozhodná se vydat za svým štěstím a mladý muž z povídky Tichej déšť, který své štěstí jen na okamžik zahlédl.

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova

Městys Brodek u Přerova poskytuje souboru prostory starého kina, které není ideální, jeviště je malé, chybí prostory pro skladování kulis a šatna pro herce, poskytuje ale skvělou akustiku, klid na zkoušení a pohodlí pro diváky, proto divadelníci doufají, že se časem podaří kino zrekonstruovat a vybavit divadelní technikou, aby mohli rozšířit své divadelní možnosti. Na inscenacích se podílí asi 25 členů, širší okruh souboru tvoří více než 50 členů tří generací a stále se rozmnožují. Kromě každoročního uvedení premiéry a reprízování hry na zájezdech se věnují improvizaci a organizují hravé impro workshopy. Před několika lety založili pro děti dramatický kroužek DRAK. V rámci tmelení kolektivu mimo sezónu sjíždí divokou vodu, jezdí na výlety, na lyže, ale pořádají také malé divadelní kurzy, aby se trošku vzdělávali. Divadlo jim dává jistotu, že na světě jsou ještě pořád lidé, kteří nedělají vše jen pro peníze. Nejnáročnější je skloubení práce, hlídání dětí a divadla, které zabírá většinu volného času. Za neskutečné štěstí proto považují, že se do divadla aktivně zapojily celé rodiny.

Černá komedie **Upokojenkyně** nenásilným humorem rozehrává osudy postarších lidí z domova pro seniory. Hra o bezzubé senilitě, o zírání do stropu a čekání na návštěvu nejbližších. Čekání na smrt? Dvě ženy obývající společný pokoj v domově seniorů. Křížovky, buchtičky, kafíčko a dávkovač plný léků. Jejich sdílená samota a rozvíjející se demence, díky níž jen stěží rozlišují co je realita a co výplod stařeckého mozku...

Studio SEN Olomouc

Studio vzniklo v návaznosti na dramatický kurz SENior v Divadle na cucky, který vznikl v roce 2016. Činnost Studia SEN je soustředěna především na uměleckou tvorbu, při které členové zúročují a dále rozvíjejí získané dovednosti a znalosti nabyté v Dramatickém kurzu SENior. Soubor připravuje jednu premiéru ročně ve spolupráci s profesionálními tvůrci. Studio SEN doposud představilo sedm inscenací (Malý princ 2017, Spářka 2018, Kráva v teleti 2019, Byla jsi na Marsu? 2019, Báječný barevný prší 2020, Genetika 2022, Vichřice v domě č. 11).

Autorská inscenace **Vichřice v domě č. 11** vychází z reálných příběhů pěti českých seniorek, které se pokusily najít cestu ke svobodě skrz vraždu. Nikdy není pozdě na to od základu změnit svůj život. Za jak dlouhou dobu je možné spálit devadesátikilového manžela na popel?

Smotaná hadice Křenovice

Divadelní soubor ze sousedních Křenovic založily členky místní hasičské jednoty v roce 2008 a do dnešní doby se stále jedná o ryze ženský soubor. První premiérou, inspirovanou scénářem Formanova filmu, byla hra „Rozpalme to, má panenko“, a svůj

debut slavily až na národní přehlídce Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. V roce 2011 vyměnily hasičské mundůry za vojenské a na divadelní prkna uvedly komedii na motivy Divadla Sklep „Křenovické mlýny“. Třetím počinem byla komedie „Nízkotučný život“ s velkou změnou pro křenovické herečky, které poprvé ztvárňovaly ženské charaktery. V roce 2018 rozehrály osudy tří žen v úsměvné tragikomedii „Královny“.

Hra **Tři holky jako květ** rozplétá příběh žen tří různých generací. Vnučce, její matce a babičce se během jediného roku obrátí život vzhůru nohama. S odzbrojující upřímností, notnou dávkou sebeironie a s velkou dávkou humoru svěřují své radosti, trápení i svá nejniternější tajemství… Hra je psána formou stand-upů, které se ovšem důmyslným způsobem skládají do příběhu jedné rodiny s jejími každodenními starostmi a radostmi, ale také velkými problémy.

Divadelní studio Viktorka Holešov

Studio vzniklo v roce 2018 a jako svou první divadelní inscenaci nastudovalo hru Václava Havla, Audience, která měla premiéru právě na prknech Divadelní přehlídky v Kojetíně. Hra získala řadu ocenění, odehrána byla i v Knihovně Václava Havla a na Jiráskově Hronově.

V době covidové byla nastudována další inscenace Václava Havla, Vernisáž, které doba příliš nepřála. Jako třetí v pořadí byla uvedena na světlo reflektorů z větší části autorská hra

Kandidát, která vznikla ve spolupráci s Ladislavem Vrchovským.

Kandidát je hořko-černá komedie i politický thriller na motivy politických her, smyšlených i skutečných událostí.

Morkovští ochotníci

jsou z Morkovic – Slížan. Ochotnické divadlo Morkovští ochotníci vzniklo v roce 2007 a snaží se navázat na více než stoletou tradici ochotnického divadla v Morkovicích, která byla dlouhodobě přerušena. V tom jim vydatně pomáhá jejich režisérka, dramaturgyně, scénáristka, scénografka, kulisotvorka, návrhářka kostýmů, osvětlovací specialistka, soundtrackářka, feministka, bojovnice za jazyk český a velká lidumilka paní Marie Tesař.

Drama s komediálními prvky **Marie, dcera Kajetánova** vypovídá o životě Marie Tylové, dceři Josefa Kajetána Tyla, a době, ve které žila. Také něco málo o legendě českého divadelnictví – Františku Xaveru Krumlovském. A v neposlední řadě i o fenoménu zvaném „Tylova konstanta“ – Prostý lid hrabající seno – Češi. Lidé, přirozeně se řadící do organizovaných skupin – Němci. Prostý lid se zemědělskými nástroji nahoru – Husité, apod. (PhDr. Ing. Vlastimil Jarmil Rožnovský CSc.).

Divadlo Dostavník Přerov

Nositel Ceny města Přerova, patří v žánru hudebního divadla ke stálicím na české amatérské scéně a již 40 let je také neodmyslitelnou součástí přerovského regionu a Olomouckého kraje. První velké úspěchy na divadelních přehlídkách se datují od roku 1980 po příchodu zkušeného režiséra a autora Pavla Dostála, zesnulého ministra kultury ČR, který pro soubor napsal a režíroval řadu muzikálů. Všechny jeho inscenace získaly nejvyšší ocenění na divadelních přehlídkách a Dostavník se tak zařadil mezi elitu domácí amatérské muzikálové scény. Každoročně přichází Dostavník s premiérovým titulem, který oslovuje dospělého i dětského diváka.

Hodně tmavo-šedá (skoro černá) komedie **Není co skrývat** je podle původního filmového scénáře Paola Genovese a Paola Costella „Naprostí cizinci“. V hlavní roli mobilní telefon. Mobily jsou černý skříňky našeho života. Uvnitř máme všechno. S tím není radno si zahrávat. Jak asi dopadne jedna silvestrovská hra s mobily? Pobavíte se s našimi kamarády? Ale pozor – hrozí, že v příběhu můžete poznat své kamarády, příbuzné či dokonce – sebe.

Studia Divadla Haná Vyškov

Divadlo Haná při Městském kulturním středisku ve Vyškově je dobrovolným sdružením zájemců bez rozdílu věku a pohlaví, které se snaží o pokračování v tradicích vyškovského amatérského divadla kamenného rázu. Divadlo Haná je od svého počátku univerzálním kulturním spolkem, kterému v posledních letech sedí zejména komediální a hudební představení. Divadlo pravidelně uvádí operety či muzikály s živým big bandovým orchestrem. Čas od času však uvádí také vážnější témata.

Komorní scéna Studia Divadla Haná uvádí druhý díl plánované Čapkovské utopistické tetralogie – **Zařídil to Povondra (Válka s mloky)**. Je člověk vždy odpovědný za to, co vytvořil? Čapkovi Mloci vycházeli poprvé jako román-reportáž na pokračování v Lidových novinách v letech 1935–1936. Jak ovšem ukazuje dnešek, není román vůbec jen vzdálenou ozvěnou alegorie na německý nacismus či světový

kolonialismus. V invazi nepřátelské síly, jakkoli se může zdát zpočátku třeba bezvýznamnou, můžeme najít mnohá nebezpečí dneška. A také se pozastavit nad malou schopností lidské civilizace jim čelit. Jakkoli může být samo nebezpečí i fikcí, síla informace (pravdivé či nepravdivé) má v sobě možná vyšší zničující potenciál než třeba výbušná tříaskavina.

Dohráli jsme Uherské Hradiště

Soubor Dohráli jsme vznikl na půdě Základní umělecké školy Uherské Hradiště, účinkují v něm hlavně žáci a absolventi literárně-dramatického oboru ze tříd Hany Nemravové. Během své existence reprezentoval soubor svou školu na několika celostátních přehlídkách.

Hlavní postavou komedie **Jeppe** z roku 1722 je sedlák. Opilec, jehož žena bije a nasazuje mu parohy s kostelníkem. Jednoho dne se Jeppe po návštěvě hospody probudí nikoli ve škarpě, jako obvykle, ale v nádherné posteli, obklopený zástupem servilních služebníků… Jak se tam dostal? Je v nebi? Může mít člověk v ráji kocovinu?

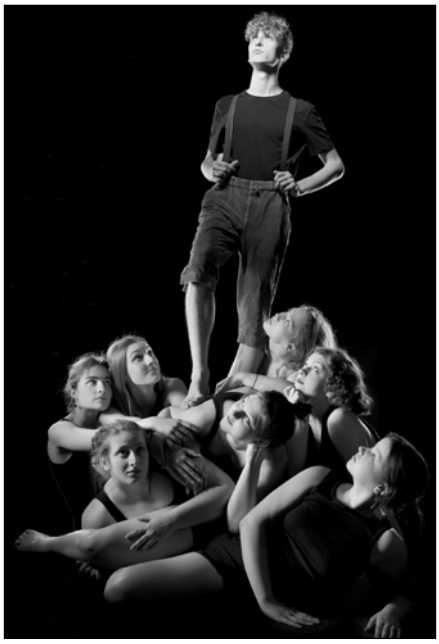

Dle propozic celostátní přehlídky Divadelní Piknik Volyně může odborná porota postupových přehlídek našeho typu vítěznou inscenaci přímo nominovat k postupu, a zároveň může doporučit libovolný počet inscenací bez uvedení pořadí k výběru do programu celostátní přehlídky. Vycházet bude i přehlídkový časopis „Divadelní Koječák“, který bude opisovat dění na festivale, bude distribuován zdarma v místě konání a uveřejňován na webových stránkách MěKS Kojetín i facebooku (Divadelní Koječák, MěKS Kojetín). Ve vestibulu Sokolovny bude nainstalována výstava fotografií, která bude mapovat historii třiceti ročníků Divadelního Kojetína.

Jako každý rok, vyzývám vás, všechny příznivce kvalitního divadla, všechny dobré divadelní Koječáky, abyste přišli do kojetínské Sokolovny a svou účastí podpořili hostující soubory.

Těšíme se na viděnou...

Vše o Divadelním Kojetíně na:
www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin
Facebook: Divadelní Koječák

-svah-

MORAVSKÉ TRHY
PROPOJUJEME LIDI

ZABÍJAČKOVÉ SPECIALITY
A FARMÁŘSKÝ A ŘEMESLNÝ TRH

KOJETÍN
MASARYKOVO NÁMĚSTÍ

13. 3. 2024
OD 9:00 DO 16:00

KOJETÍN měks kojetín

Moravské trhy z.s
Čujkovova 1714/21,
700 30 Ostrava
www.moravsketrhy.cz

MORAVSKÉ TRHY
PROPOJUJEME LIDI

KOJETÍN
MASARYKOVO NÁMĚSTÍ

13.3.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy se zabijačkou
10.4.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
15.5.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
12.6.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
24.7.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
18.9.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
23.10.2024 9:00 - 16:00 farmářské trhy
13.11.2024 9:00 - 16:00 farmářské trhy se zabijačkou

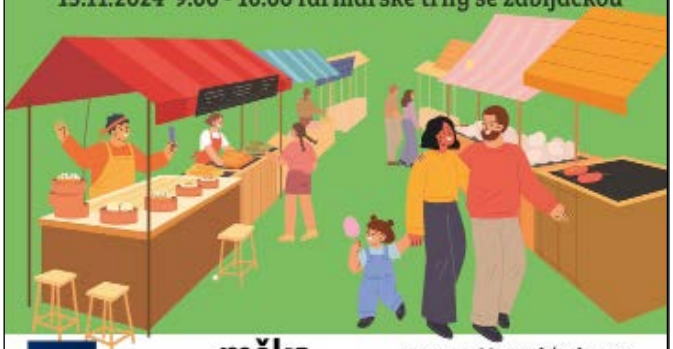

KOJETÍN měks kojetín

Moravské trhy z.s
Čujkovova 1714/21,
700 30 Ostrava
www.moravsketrhy.cz

Galerie
Vzdělávacího a informačního centra Kojetín

Sdružení nezávislých amatérských fotografů
Vás zve na výstavu fotografií pod názvem

SNAF 2008
Fantastický svět okolo nás

PATNÁCT LET SPOLU

Vernisáž výstavy se uskuteční
26. ledna 2024 v 17 hodin
v Galerii VIC, Masarykovo nám. 8, Kojetín

Výstava bude otevřena od 29. ledna do 28. března 2024
otevřeno: 9 až 11 a 12 až 17 hodin

VELIKONOČNÍ
ZÁBAVA

POLYGON ROCK
& TIPTOP-Q

30.3
SOBOTA

SOKOLOVNA | 20:00
KOJETÍN

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB KOJETÍN INFORMUJE

Přednáška s pracovníky Městské policie Kojetín

Začátkem února jsme ve spolupráci s vedoucím městské policie Adrianem Jiříkem a Marcelem Mačkem připravili pro seniory přednášku na téma provoz tísňových tlačítek a povídání o tom, jak se bránit podvodným telefonátům a obchodníkům.
O tísňové tlačítko může požádat senior starší osmdesáti let, který žije v domácnosti (bytě, domě) sám. Ve zcela mimořádných případech může vedení města na časově omezenou dobu zapůjčit tlačítko i při nesplnění těchto podmínek. Tísňovým tlačítkem si senior může přivolat pomoc, ať už v případě náhlých zdravotních problémů, tak v případě ohrožení života, zdraví či majetku. Po zmáčknutí tlačítka přijede na místo, odkud byl signál vyslán, hlídka městské policie a zajistí volajícímu nezbytnou pomoc.
Přednáška byla velmi poučná a pro seniory zajímavá. Šest seniorů si následně podalo žádost o přidělení tísňového tlačítka.

Pavlína Gremlicová

Canisterapie v únoru

Další oblíbené lekce canisterapie jsme měli na DPS E. Beneše a DPS J. Peštuky. Pravidelné lekce se konají díky Nadačnímu fondu Českého rozhlasu a projektu Ježíškova vnoučata. Canisterapii můžeme definovat jako léčebné působení psa na člověka. Je jednou z forem ucelené rehabilitace a je založena na vzájemné pozitivní interakci člověka a psa, které se využívá ke zlepšení či udržení zdravotního stavu, sociálních dovedností, znalostí a kvality života jedince. Canisterapie kladně působí na psychickou a sociální stránku člověka a zároveň pozitivně ovlivňuje i jeho fyzický stav. Pojem canisterapie je u nás používán od roku 1993. Jeho autorem je Jiřina Lacinová, která v tomto oboru působila jako osvětový pracovník. Termín, který se nakonec ujal i v zahraničí, se skládá ze dvou slov – canis (pes) a terapie (léčba). Děkujeme Janě Janků zastupující organizaci SpoluTudy, že má vždy připravený pestrý program a senioři si pokaždé tyto lekce moc užívají.

Pavlína Gremlicová

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se, vždyť jsi mým úkrytem!.“ Žalm 57,2a

Program svátečních setkání v březnu 2024 (v čase „postním“ a Velikonočním)

3. 3. 2024 Neděle – 3. postní (Oculi)
BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

10. 3. 2024 Neděle – 4. postní (Laetare)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

17. 3. 2024 Neděle – 5. postní (Judica - Smrtná)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

24. 3. 2024 Neděle – 6. postní (Palmarum - Květná)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

28. 3. 2024 Čtvrtek – Zelený
BIBLICKÁ HODINA
od 16.00 hodin na faře kolem stolu
(Poslední pomazání, Poslední večeře Páně, modlitba v Getsemane, Velkopáteční Pašije)

31. 3. 2024 Neděle – Vzkříšení; Boží hod Velikonoční
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

7. 4. 2024 Neděle – 1. po Velikonocích
(Quasimodogeniti)
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

„A proto ještě teď, praví Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením! Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý, který od zla upouští.“ Joel 2,12-13

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům i veřejnosti v pondělí a ve středu od 9 do 15 hodin. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz
Naší sestrou farářkou je Petra Hrušková z Hranic n/M., telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz
Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!
Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách:
http://ccshkojetin.cz/ a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu
Fotogalerie: https://www.zonerama.com/captainjtc
FB: https://www.facebook.com/ccsh.kojetin
Aktuálně z CČSH: https://www.aktualne.ccsh.cz/
Bohoslužby on-line: https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html
Společně pomáháme potřebným:
https://www.husitskadiakonie.cz/pomahejte-s-nami/ *Jiří Pleva*

Myšlenka měsíce:

Citát měsíce:

Biblický verš měsíce:

PRODEJNÍ MÍSTA KOJETÍNSKÉHO ZPRAVODAJE V KOJETÍNĚ

*** MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033**
*** Informace VIC, Masarykovo náměstí 8**
*** Knihovna – VIC, Masarykovo náměstí 8**
*** Potraviny Dobrůtky od Verunky, Tyršova 1393**
*** Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54**
*** Ivana Krejčiříková, Kovalovice 45**

od 10. na www.mekskojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

TJ SOKOL KOVALOVICE

Únor bílý už jen v pranostikách

Letošní únor teplotami kolem +10°C spíše připomíná březnové předjaří. Kovalovičtí toho využili k prvním brigádám na zkrášlení svého stadionku. Před prvním domácím utkáním 31. března 2024 se Slavonínem mají velké plány.

Začala další etapa, ve které se budou snažit dát areálu další přidanou hodnotu, jak pro diváky, tak i pro hráče. Na začátek v pátek 9. února 2024 se startovalo s pracemi, respektive s vykládáním auta plného dlaždic, které budou použity na zadláždění cca 250 m^2 prostoru pod novou pergolou a udírnou. Další akcí hned v sobotu 10. února 2024 bylo pokládání potrubí k odvodnění dešťové vody z velké pergoly mezi šatnami a bufetem. Ta bude ještě prodloužena k bufetu, který také bude vylepšen. Pro přípravku brzy přibude další šatna vedle stávajících buněk. Myslí se i na malé diváky, kteří si brzy užijí nové herní prvky na dětském hřišti.

Další víkend odjelo mužstvo mužů s realizačním týmem na soustředění tradičně do Hostýnských vrchů, kde našlo perfektní zázemí v chatách Kotárky na Rusavě. Od pátku 16. února do neděle 18. února 2024 nabíralo potřebnou fyzičku. A také utužovalo týmového ducha, protože soustředění je jedna z forem odměny, na kterou se všichni těší. Ke konci února začínají přípravné zápasy na umělé trávě v Kroměříži a v březnu pak na trávě

v Měrovicích, a to v sobotu 9. března 2024 od 15.00 hodin s Holešovem a 16. března 2024 od 15.00 hodin s Bystřicí pod Hostýnem.

Jaroslav Bělka

muži TJ SOKOL Kovalovice
zimní soustředění - Chaty Kotárky Rusava
16. - 18. února 2024

Rozlosování soutěže 2023/2024 KFS Olomouc - 1.A třída skupina B muži TJ Sokol KovaloviceOVALOVICE

Kdy	Kdo s kým	Výsledek podzim
SO 23.03.15:00	FK Hlubočky – **Kovalovice**	D: 1:7 /pol. 0:2
NE 31.03.15:00	**Kovalovice**– FK Slavonín	V: 1:3 / pol. 1:0
SO 06.04.15:30	SK Bělkovice-Lašťany - **Kovalovice**	D: 4:0 / pol. 2:0
NE 14.04. 15:30	**Kovalovice**– SK Chválkovice	V: 0:11/ pol. 0:6
NE 21.04. 10:00	Sokol Opatovice – **Kovalovice**	D: 2:4 / pol. 2:1
NE 28.04. 16:00	**Kovalovice** – FC Beňov	V: 2:7 / pol. 1:2
NE 05.05. 16:30	FC Želatovice B – **Kovalovice**	D: 9:0 / pol. 4:0
SO 11.05. 16:30	Spartak Lipník n.B. – **Kovalovice**	D: 3:0 / pol. 2:0
NE 19.05. 17:00	**Kovalovice** – FC Sigma Hodolany	V: 0:3 / pol. 0:2
NE 26.05. 10:00	FK Nové Sady B – **Kovalovice**	D: 5:0 / pol. 2:0
NE 02.06. 17:00	**Kovalovice** – FK Velká Bystřice	V: 1:3 / pol. 0:2
SO 08.06. 17:00	FC Kralice na Hané – **Kovalovice**	D: 4:0 / pol. 2:0
NE 16.06. 17:00	**Kovalovice** – SK Slatinice	V: 6:3 / pol. 4:2

Výsledek podzim – výsledek z pohledu Kovalovic
D: utkání doma V: utkání na hřišti soupeře
Odjezdy autobusu na venkovní utkání budou upřesněny na nástěnce a FB Sokol Kovalovice.

VZPOMÍNKY

Čas nikdy neběží tak rychle, aby se dalo zapomenout.
Moc nám scházíš, ale v srdci a vzpomínkách stále zůstáváš.

Dne 21. března 2024 uplynul jeden smutný rok, kdy nás navždy opustila milovaná maminka, babička, prababička, teta

paní Zdena Cibulková

S láskou vzpomínají dcera Zdena Peterková, vnuk Milan Peterka s manželkou Petrou, vnuk Václav Peterka, pravnučky Anička, Eliška a Barborka, rodina Cibulkova, Kurfürstova a Trnkova.

Jak tiše byla, tak tiše zemřela, skromná ve svém životě, velká v lásce a dobrotě.

Dne 29. března 2024 si připomeneme 100. výročí narození

paní Jarmily Krybusové

Vzpomíná schovanka s rodinou a neteře.

Byl jsi život, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změní.
Utichly kroky i tvůj hlas, ale tvůj obraz zůstává v nás.

Dne 23. března 2024 připomeneme 3. výročí úmrtí

pana Františka Vystavěla

S láskou a úctou vzpomínají děti František a Jitka s rodinou, sestry Hana a Milena s rodinou a bratr s přítelkyní Marií.

KOUPÍM PRODÁM PRONAJMU HLEDÁM NABÍZÍM

INZERCE

SPRING WALK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ADVOKÁTI V KOJETÍNĚ,
KTERÉ CHCETE ZNÁT

Máte právní problém,
a nevíte si s ním rady?

Domluvte si schůzku
+420 533 555 353
info@springwalk.cz
springwalk.cz
Masarykovo náměstí 55, Kojetín

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ
Vystavení IHNED PLATNÉHO dokladu
ekolikvidace Vašeho autovraku NA MÍSTĚ
Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 5000 Kč
Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec
Tel: 777 550 621 ODVOZ VRAKŮ ZDARMA
www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

Ekologická likvidace autovraků ZDARMA.
Včetně potvrzení na místě.
1000 až 5000 Kč za váš vrak
Odvoz ZDARMA.
Dobrotice 776 719 631

FIREMNÍ I RODINNOU OSLAVU NEBO SVATBU MŮŽETE SLAVIT V PROSTORÁCH VZDĚLÁVACÍHO A INFORMAČNÍHO CENTRA KOJETÍN

K těmto příležitostem Městské kulturní středisko Kojetín krátkodobě pronajímá

SÁL, BISTRO (SALONEK) I NÁDVOŘÍ VIC KOJETÍN
včetně vybavení (židle, stoly, pípa, kávovar, myčka, nádobí a ubrusy)

Informace: Vzdělávací a informační centrum – informace
Masarykovo náměstí 8, Kojetín
telefony: 581 202 202, 774 001 403 nebo 581 76 20 46, 774 001 405

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN a MĚSTO KOJETÍN

za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Olomouckého kraje

30. ROČNÍK PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

DIVADELNÍ KOJETÍN 2024

SOKOLOVNA KOJETÍN 6. - 10. 3. 2024

PROGRAM:

Vstupné:
- na jednotlivá představení 90 Kč
- děti, studenti a důchodci 50 Kč
(na profesionální dopolední pohádky: 80 Kč)
- permanentka 650 Kč

Prodej a rezervace vstupenek:
Informace Vzdělávacího a informačního centra
Masarykovo náměstí 8, Kojetín
telefon: 581 202 202, 774 001 403

Koupit vstupenky online:
www.mekskojetin.cz/koupit-vstupenky

6. 3. – 10. 3. 2024 po celou dobu přehlídky vestibul Sokolovny	Výstava fotografií **30 LET S DIVADELNÍM KOJETÍNEM**
středa 6. 3. 2024 20.00 hodin	**ZAHÁJENÍ DIVADELNÍHO KOJETÍNA**
středa 6. 3. 2024 ihned poté 1. soutěžní představení 22.00 hodin - diskuze	Divadelní spolek Kroměříž W. Russel, R. Hayes, A. Nicolaj, L Pavelka: **MARIÁŠ ŽIVOTA** Mozaika čtyř monologů; 65 minut
čtvrtek 7. 3. 2024 8.15 a 10.00 hodin nesoutěžní představení	Divadýlko Mrak **TROJLÍSTEK POHÁDEK** Pohádka pro MŠ a 1.–3. třídy ZŠ; 60 minut
čtvrtek 7. 3. 2024 20.00 hodin 2. soutěžní představení 22.30 hodin - diskuze	Divadelní spolek J. K. Tyl Brodek u Přerova K. Lupinec: **UPOKOJENKYNĚ** Komedie; 90 minut
pátek 8. 3. 2024 11.00 hodin nesoutěžní představení	Metropolitní divadlo Praha **S ČERTY NEJSOU ŽÁDNÉ ŽERTY** Známá česká pohádka pro 4.–9. třídy ZŠ; 60 minut
pátek 8. 3. 2024 17.00 hodin 3. soutěžní představení 19.00 hodin - diskuze	Studio SEN Olomouc P. Erbes, B. Jediník: **VICHŘICE V DOMĚ Č. 11** Autorská inscenace; 60 minut
pátek 8. 3. 2024 20.00 hodin 4. soutěžní představení 22.00 hodin - diskuze	Smotaná hadice Křenovice Elaine Murphyová: **TŘI HOLKY JAKO KVĚT** Komedie; 110+15 minut
sobota 9. 3. 2024 11.00 hodin 5. soutěžní představení 12.00 hodin - diskuze	Divadelní studio Viktorka Holešov **KANDIDÁT** Politický thriller; 75 minut
sobota 9. 3. 2024 16.00 hodin 6. soutěžní představení 18.00 hodin - diskuze	Morkovští ochotníci Marie Tesař: **MARIE, DCERA KAJETÁNOVA** Komedie o životě herečky M. Tylové; 70 minut
sobota 9. 3. 2024 20.00 hodin 7. soutěžní představení 22.00 hodin - diskuze	Divadlo Dostavník Přerov P. Genovese a P. Costella: **NENÍ CO SKRÝVAT** Komedie; 85 minut
sobota 9. 3. 2024 cca 22.00 hodin	**DIVADELNÍ VEČÍREK** Vestibul Sokolovny
neděle 10. 3. 2024 10.00 hodin na jevišti s dívky 8. soutěžní představení 12.00 hodin - diskuze	Studio Divadla Haná Vyškov K. Čapek: **ZAŘÍDIL TO POVONDRA (VÁLKA S MLOKY)** Drama; 85 minut
neděle 10. 3. 2024 14.00 hodin 9. soutěžní představení 15.00 hodin - diskuze	Dohráli jsme Uherské Hradiště L. Holberg: **JEPPE** Komedie; 80 minut
neděle 10. 3. 2024 cca 17.30 hodin	**VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A UKONČENÍ 30. ROČNÍKU**

www.mekskojetin.cz

změna programu vyhrazena

MINISTERSTVO KULTURY | Olomoucký kraj | Měks kojetín

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN POŘÁDÁ

DĚTSKÝ KARNEVAL

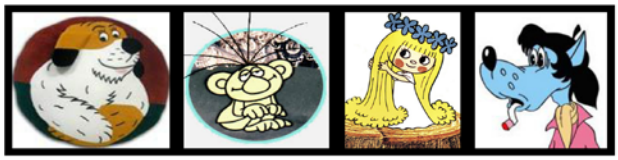

☺ PROGRAM DIVADLA KORÁB BRNO ☺
☺ ODPOLEDNE PLNÉ HER A SOUTĚŽÍ ☺
☺ REJ MASEK ☺
☺ MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ ☺ BALONKY ☺
☺ SLOSOVATELNÉ VSTUPENKY O CENY ☺
☺ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO ☺

NEDĚLE 24. BŘEZNA 2024
OD 15.00 HODIN – SOKOLOVNA KOJETÍN

VSTUP: MASKA 20 Kč, DĚTI 30 Kč, DOSPĚLÍ 50 Kč

OŽIVLÁ TRADICE

VELIKONOCE NA HANÉ

DONDITE SI VÝZKOŠET, CO SE DĚLÁVALO NA JAŘE ZA ČASŮ NAŠICH STAŘEČKŮ A STAŘENEK:
tato akce je pro celou rodinu

MALOVÁNÍ VAJEC
PLETENÍ TATARŮ VYŠÍVÁNÍ
VELIKONOČNÍ PEČENÍ
OTLÁKÁNÍ PÍŠŤALEK
MRSKÁNÍ VLKA CURNKÁNÍ KULIČEK
VÉSTAVA VAŘENEK A KRASLIC
ZVÍŘECÍ DVOREČEK

20. a 21. BŘEZNA 2024
STŘEDA a ČTVRTEK: 9 - 12 a 13 - 17 hodin
Nádvoří VIC Kojetín, Masarykovo náměstí 8

Olomoucký kraj | Měks kojetín | muzeum Měks kojetín

www.mekskojetin.cz

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 500 výtisků.
Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01.
IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová.
Redakční rada: Ing. Jaroslav Bělka, Kateřina Lýsková, Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník
Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649.
Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.mekskojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj
Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.